

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

26 FÉVRIER 1952.

26 FEBRUARI 1952.

PROJET DE LOI relatif à la pension de vieillesse.

WETSONTWERP betreffende het ouderdomspensioen.

EXPOSE DES MOTIFS

MEMORIE VAN TOELICHTING

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

INTRODUCTION.

INLEIDING.

Aperçu historique.

Historisch overzicht.

PREMIERE PERIODE.

EERSTE PERIODE.

L'assurance facultative.

De vrije verzekering.

En instituant la Caisse de retraite, la loi du 8 mai 1850 avait notamment pour objet de faciliter la constitution de rentes de vieillesse.

Dès 1891, en vue d'encourager l'effort de prévoyance, des crédits furent inscrits par intermittence au budget de l'Etat en vue d'assurer la distribution de primes aux affiliés des caisses mutuelles de retraite.

La loi du 10 mai 1900 consacra un régime d'assurance libre subsidié par l'Etat. Le montant des primes fut fixé à 60 p. c. des versements des intéressés avec un maximum de 9 francs par an.

Cette loi de même que les lois subséquentes ont prévu pour les vieillards qui se trouvaient dans le besoin, l'octroi d'une allocation annuelle destinée à remédier à l'insuffisance ou à l'absence de la rente de vieillesse.

Au lendemain de la première guerre mondiale, une adaptation s'imposait. Après quelques modifications fragmentaires, la loi du 20 août 1920 institua un régime transitoire qui tout en laissant subsister la loi du 10 mai 1900 permit d'accorder une pension gratuite à toute personne indigente âgée de 65 ans, le montant annuel de cette pension variant entre 600 et 720 francs selon les communes.

Met de oprichting van de Lijfrentekas, had de wet van 8 Mei 1850 inzonderheid tot doel de vestiging van ouderdomsrenten te vergemakkelijken.

Vanaf 1891 werden af en toe, ter aanmoediging van de voorzorg, kredieten op de Staatsbegroting ingeschreven om de uitkering van premien aan de aangeslotenen van de onderlinge pensioenkasen te verzekeren.

Bij de wet van 10 Mei 1900 werd een vrij verzekeringsstelsel gehuldigd gesubsidieerd door de Staat. Het bedrag der premien werd vastgesteld op 60 t. h. van de stortingen der belanghebbenden met een maximum van 9 frank's jaars.

Deze wet en de latere wetten voorzagen voor de behoeftige ouderlingen een jaarlijkse toelage, bestemd om te verhelpen aan een onvoldoende ouderdomsrente of aan de ontstentenis er van.

Onmiddellijk na de eerste wereld-oorlog drong een aanpassing zich op. Na enkele fragmentaire wijzigingen stelde de wet van 20 Augustus 1920 een overgangsstelsel in, dat toeliet, hoewel het de wet van 10 Mei 1900 liet voortbestaan, een kosteloos pensioen toe te kennen aan elke behoeftige persoon van 65 jaar; het jaarlijks bedrag van dit pensioen schommelde tussen 600 en 720 frank naargelang de gemeenten.

SECONDE PERIODE.

L'assurance obligatoire.

Les remous économiques et sociaux provoqués par la guerre s'étant apaisés, le législateur s'attela à une tâche plus ardue consistant à organiser un régime d'assurance obligatoire basé sur la triple intervention de l'assuré, de son employeur et de l'Etat.

Réalisée par la loi du 10 décembre 1924, cette réforme s'appliqua à tous les ouvriers dont la rémunération annuelle n'excédait pas 12.000 francs.

D'autre part, la veuve de l'assuré et après le décès des deux époux, les enfants légitimes pouvaient également prétendre à une pension de survie.

En raison de l'évolution de la vie économique et sociale, des modifications successives furent apportées à la loi du 10 décembre 1924. Elles suscitèrent un certain nombre de difficultés qui requièrent à nouveau l'intervention du législateur. La loi du 14 juillet 1930 intervint pour mettre fin à un état de choses qui, en raison de sa complexité, appelait une révision.

Par cette nouvelle loi, le législateur a voulu établir une pension basée sur un système de capitalisation individuelle. Cette loi, modifiée et complétée par de nombreuses dispositions, est encore d'application aujourd'hui. La pension n'était alors formée que de deux éléments:

1° une rente de vieillesse constituée au moyen des cotisations égales de l'employeur et de l'ouvrier;

2° une contribution de l'Etat s'élevant à 50 p. c. de la rente avec un maximum annuel de 1.200 francs.

La loi de 1930 prévoyait au profit du travailleur masculin qui a versé régulièrement la cotisation maximum l'octroi d'une pension de 3.600 francs par an comprenant une rente de 2.400 francs et une contribution de l'Etat de 1.200 francs.

Ce régime n'était appelé à sortir ses pleins et entiers effets qu'après 45 années d'application.

Lors de la mise en vigueur de la loi, certains ouvriers n'étaient pas en mesure, en raison de leur âge, d'obtenir annuellement une pension de 3.600 francs.

C'est pourquoi l'Etat intervint et continue d'intervenir en leur faveur par l'octroi d'une majoration de rente de vieillesse.

Le montant de cette majoration est dégressif selon les années de naissance. Il varie en outre en raison du sexe et de l'état civil du pensionné; il ne peut excéder en aucun cas 3.200 francs ou 2.100 francs selon qu'il s'agit d'un homme marié ou d'un autre travailleur.

La loi du 14 juillet 1930 prévoyait en outre l'octroi d'une pension de veuve dont les éléments constitutifs étaient analogues à ceux de la pension de vieillesse:

1° une rente de veuve égale à une quotité de la rente de vieillesse acquise par le mari défunt ou en cours de constitution à son profit;

2° une contribution de l'Etat.

Pour des raisons identiques à celles qui viennent d'être exposées, la loi prévoyait également l'octroi d'une majoration de rente de veuve pendant la période transitoire.

Les conditions d'octroi de la majoration de rente de vieillesse et de veuve ont été modifiées à plusieurs reprises.

A la veille de la libération du territoire national, la pension de vieillesse et celle de veuve comprenant donc trois éléments.

TWEEDE PERIODE.

De verplichte verzekering.

Nadat de economische en sociale stoornissen door de oorlog veroorzaakt, gestild waren, nam de wetgever een zwaardere taak op zich, nl. het inrichten van een stelsel van verplichte verzekering, gesteund op de drievoudige tussenkomst van de verzekerde, zijn werkgever en de Staat.

Verwezenlijkt door de wet van 10 December 1924, was deze hervorming toepasselijk op alle werklieden wier jaarlijkse bezoldiging de 12.000 frank niet overtrof.

Anderzijds konden de weduwe van de verzekerde en, na het overlijden der twee echtgenoten, de wettige kinderen eveneens op een overlevingspensioen aanspraak maken.

Wegens de evolutie van het economisch en sociaal leven werden verschillende wijzigingen aan de wet van 10 December 1924 aangebracht. Deze verwekten zekere moeilijkheden, die opnieuw de wetgever tot ingrijpen dwongen. De wet van 14 Juli 1930 stelde een einde aan deze toestand die, wegens zijn ingewikkeldheid, een herziening vereiste.

Door deze nieuwe wet heeft de wetgever een pensioen willen vestigen, gegrond op een individueel kapitalisatiestelsel. Deze wet, herhaaldelijk gewijzigd en aangevuld, is op heden nog van toepassing. Het pensioen bestond toen slechts uit twee elementen:

1° een ouderdomsrente gevestigd door de gelijke storting van de werkgever en de werkmán;

2° een Rijksbijdrage die 50 t. h. van de rente, en maximum jaarlijks 1.200 frank, bedraagt.

De wet van 1930 voorzag ten voordele van de mannelijke werknemer, die regelmatig de maximum bijdrage gestort heeft, de toekenning van een pensioen van 3.600 frank 's jaars, bestaande uit een rente van 2.400 frank en een Rijksbijdrage van 1.200 frank.

Dit stelsel zou slechts zijn volle uitwerking bekomen hebben na 45 jaar toepassing.

Bij de inwerkingtreding van de wet, was het sommige werklieden onmogelijk, omwille van hun ouderdom, een jaarlijks pensioen van 3.600 frank te bekomen.

Om deze reden kwam de Staat tussen en komt hij nog steeds tussen door het toekennen van een ouderdomsrentetoeslag.

Het bedrag van deze toeslag neemt af volgens het geboortjaar. Het verandert bovendien naargelang het geslacht en de burgerlijke stand van de gepensioneerde; het kan in geen geval 3.200 frank of 2.100 frank overschrijden naargelang het een gehuwd man of een andere werknemer betreft.

De wet van 14 Juli 1930 voorzag ook de toekenning van een weduwpensioen waarvan de bestanddelen analoog waren aan deze van het ouderdomspensioen:

1° een weduwrente gelijk aan een quotiteit van de ouderdomsrente verkregen door de overleden echtgenoot of ten zijnen voordele in vorming;

2° een Rijksbijdrage.

Om identieke redenen als hierboven uiteengezet voorzag de wet insgelijks de toekenning van een weduwrentetoeslag tijdens de overgangperiode.

De toekenningsvoorwaarden van de ouderdoms- en weduwrentetoeslag werden verscheidene malen gewijzigd.

Bij de bevrijding bestaan het ouderdomspensioen en het weduwpensioen dus uit drie elementen.

C'est alors qu'apparaît le régime de la sécurité sociale pour les travailleurs salariés.

Un des objectifs de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs est de porter à un niveau minimum convenable les pensions de vieillesse et de veuve. Cet objectif est réalisé par l'adjonction d'un quatrième élément, constitutif de la pension, le complément de pension de vieillesse pour le travailleur ou le complément de pension de survie pour sa veuve.

Les dépenses occasionnées par les trois premiers éléments de la pension de vieillesse ou de veuve sont financées par :

1° une cotisation mensuelle d'un montant maximum de 25 francs, supportée à part égales par le travailleur et son employeur;

2° des subventions de l'Etat qui figurent chaque année au budget des pensions.

Le financement du quatrième élément est assuré au moyen de la part de la cotisation des travailleurs et des employeurs, égale à 7 p. c. du montant de la rémunération du travailleur sans qu'il soit tenu compte de la fraction de la rémunération dépassant 5.000 francs par mois (1).

De ces 7 p. c. est déduite la cotisation de 25 francs perçue pour former la rente de vieillesse et de veuve.

L'élévation du coût de la vie et du niveau des salaires a déterminé les gouvernements qui se sont succédé depuis la libération à augmenter progressivement les compléments de pension de vieillesse et de survie. En 1945, ils étaient de 6.800 francs ou 4.500 francs selon qu'il s'agissait d'un homme marié ou d'un autre bénéficiaire et de 4.200 francs pour une veuve. Ils s'élèvent actuellement au minimum à 18.600 francs ou 12.400 francs, selon qu'il s'agit d'un homme marié ou d'un autre bénéficiaire et à 8.200 francs ou 10.700 francs pour une veuve, selon qu'elle est âgée de 55 ans ou de 60 ans.

Enfin, depuis 1951, un cinquième élément constitutif de la pension de vieillesse est ajouté aux quatre éléments précédents sous forme d'un supplément égal à la majoration.

Ces diverses modifications ont entraîné un relèvement des cotisations patronales et ouvrières puisqu'elles ont été calculées successivement sur la part des rémunérations égale ou inférieure à 3.000, 4.000 et 5.000 francs par mois.

D'autre part, l'intervention financière de l'Etat a également été majorée.

A raison des modifications successives qui viennent d'être rappelées et qui sont dues à des circonstances indépendantes de la volonté de leurs auteurs, le régime actuel est devenu incohérent et parfois inéquitable.

C'est pourquoi, tout en rendant hommage à l'œuvre essentiellement pragmatique et éminemment sociale réalisée par ses devanciers, le gouvernement considère que le moment est venu d'instaurer en faveur de la majorité des travailleurs un nouveau régime de pension de vieillesse qui garantisse aux travailleurs des droits clairement précisés et qui repose sur des bases juridiques et financières saines de telle sorte que chaque travailleur puisse connaître ses droits actuels et futurs.

* * *

Parmi les questions qui surgissent à l'esprit lorsqu'il s'agit d'établir un régime de pension, plusieurs d'entre elles paraissent primordiales :

(1) Ce montant était de 3.000 francs au 1er janvier 1945 et de 4.000 francs au 1er juillet 1945.

Dan wordt het stelsel van de maatschappelijke zekerheid voor loonarbeiders opgericht.

Een der bedoelingen van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders is de ouderdoms- en weduwpensioenen op een behoorlijk minimum peil te brengen. Deze bedoeling is verwezenlijkt door de toevoeging van een vierde element tot samenstelling van het pensioen, het aanvullend ouderdomspensioen voor de werknemer en het aanvullend overlevingspensioen voor zijn weduwe.

De uitgaven veroorzaakt door de eerste drie elementen van het ouderdoms- of weduwpensioen worden bekostigd door :

1° een maandelijks bijdrage van maximum 25 frank, in gelijke delen gedragen door de werknemer en zijn werkgever;

2° tegemoetkomingen van het Rijk die elk jaar op de begroting der pensioenen voorkomen.

De financiering van het vierde element wordt verzekerd door het deel van de bijdrage van de werknemers en de werkgevers, gelijk aan 7 t. h. van het bedrag der bezoldiging van de werknemer, zonder rekening te houden met het deel der bezoldiging dat 5.000 frank per maand overschrijdt (1).

Van deze 7 t. h. wordt de bijdrage van 25 frank afgetrokken, geïnd ter vorming van de ouderdoms- en weduwerente.

De stijging van de levensduurte en van het loonpeil heeft er de regeringen, die zich sedert de bevrijding opgevolgd hebben toe bewogen geleidelijk de aanvullende ouderdoms- en weduwpensioenen te verhogen. In 1945 bedroegen zij 6.800 frank of 4.500 frank naargelang het een gehuwd man of een ander gerechtigde betrof en 4.200 fr. voor een weduwe. Op dit ogenblik bedragen zij minstens 18.600 frank of 12.400 frank naargelang het een gehuwd man of een ander gerechtigde betreft en 8.200 frank of 10.700 frank voor een weduwe naargelang zij 55 of 60 jaar oud is.

Ten slotte werd sedert 1951 een bijslag gelijk aan de toeslag als vijfde element tot samenstelling van het ouderdomspensioen, aan de vier voornoemde bestanddelen toegevoegd.

Deze verscheidene wijzigingen hebben een verhoging van de werkgevers- en werknemersbijdragen meegebracht, daar deze achtereenvolgens berekend werden op het deel der bezoldigingen gelijk aan of lager dan 3.000, 4.000 en 5.000 frank per maand.

Anderzijds werd ook de financiële tussenkomst van de Staat verhoogd.

Wegens de opeenvolgende wijzigingen waaraan herinnerd werd en die toe te schrijven zijn aan omstandigheden, onafhankelijk van de wil van de opstellers ervan, is het huidige stelsel onsamenhangend en soms onrechtvaardig geworden.

Het is daarom dat, hulde brengend aan het essentieel pragmatisch en uiterst sociaal werk, door haar voorgangers verwezenlijkt, de Regering evenwel het ogenblik gekomen acht om ten voordele van de meerderheid der werknemers een nieuw pensioenstelsel in te voeren, dat aan de arbeiders duidelijk omschreven rechten waarborgt en op gezonde juridische en financiële gronden steunt, derwijze dat elke arbeider zijn huidige en toekomstige rechten zou kennen.

* * *

Onder de vragen die oprijzen bij de vestiging van een pensioenstelsel, schijnen verschillende van overwegend belang te zijn :

(1) Dit bedrag beliep op 1 Januari 1945 3.000 frank en op 1 Juli 1945 4.000 frank.

Quels sont les principes de la loi ? Qui bénéficiera de ses dispositions ? Quelles prestations recevront ses bénéficiaires ? Quelle sera la méthode du financement du régime ? Par qui et comment les prestations seront-elles versées ? Qui tranchera les contestations ayant pour objet les droits des intéressés ?

Le présent projet de loi s'efforce de donner à ces questions des réponses satisfaisantes.

I. — PRINCIPES DE LA LOI.

Carrière professionnelle, rémunération, coût de la vie, telles sont les assises qui servent de fondement au régime de pension qu'instaure le présent projet de loi.

Dans l'état actuel de la législation, la moyenne annuelle des rémunérations gagnées par le bénéficiaire d'une pension influe à peine sur le montant de celle-ci. Il en est de même de la durée de sa carrière professionnelle et du coût de la vie.

A maintes reprises, des voix autorisées, parmi lesquelles le gouvernement se plaît à signaler celles des Commissaires d'Etat à la Sécurité sociale, ont à juste titre réclamé impérieusement l'établissement d'un régime de pensions basé sur ces trois éléments fondamentaux; le présent projet de loi leur donne satisfaction.

II. — BENEFICIAIRES DE LA LOI.

Le projet organise un régime de pensions de vieillesse et de prestations en cas de décès au profit des personnes qui réunissent les conditions prévues à l'article 1er.

La loi s'appliquera aux ouvriers en général, aux domestiques, gens de maison et serviteurs à gage, aux travailleurs à domicile et agricoles, à ceux qui sont occupés dans les liens d'un contrat de travail dans lequel la rémunération est totalement ou principalement constituée par les pourboires, aux pêcheurs de la mer ainsi qu'aux bateliers placés dans un lien de subordination juridique.

L'énumération faite dans le projet n'a qu'un caractère exemplatif; en effet, le projet de loi s'applique à toute personne engagée dans les liens d'un contrat de louage de travail.

Que faut-il entendre pour l'application de la présente loi par « contrat de louage de travail » ?

Il s'agit d'un contrat par lequel une personne s'engage contre rémunération, à mettre son activité comme telle et d'une manière continue au service d'une autre personne et travaille sous l'autorité et la direction de celle-ci (1).

En résumé, bénéficieront de la loi tous les travailleurs belges ou étrangers qui ont été ou sont occupés en Belgique en exécution d'un contrat de louage de travail ainsi que leurs veuves, de même que les veuves des travailleurs qui sont décédés avant l'entrée en vigueur de la présente loi et dont l'activité professionnelle s'est exercée en Belgique en vertu d'un contrat de louage de travail, tel qu'il vient d'être défini.

Nul ne contestera qu'il soit malaisé de procéder d'emblée à une réforme générale des régimes de pensions. En pareille matière, il semble préférable de procéder par paliers en tenant compte des situations acquises et des particularités propres à chaque régime.

C'est pourquoi le présent projet de loi excepte de son champ d'application les travailleurs qui, dans l'état actuel de la législation bénéficient d'un autre régime de pension.

Welke zijn de beginselen van de wet, wie zal van haar bepalingen genieten ? Welke uitkeringen zullen de gerechtigden ontvangen ? Welke zal de financieringsmethode zijn ? Hoe en door wie zullen de uitkeringen gestort worden ? Wie zal de betwistingen over de rechten der betrokkenen beslechten ?

Dit wetsontwerp streeft er naar op deze vragen een voldoening schenkend antwoord te geven.

I. — BEGINSELEN VAN DE WET.

Beroepsloopbaan, bezoldiging, levensduurte zijn de begrippen die tot grondslag dienen van het bij dit wetsontwerp ingesteld pensioenstelsel.

In het huidig stelsel heeft het jaarlijks gemiddelde van de door de gerechtigde op een pensioen verdiende bezoldigingen zeer geringe invloed op het bedrag ervan. Hetzelfde geldt voor de duur van de beroepsloopbaan en de levensduurte.

Gezaghebbende stemmen, waaronder de Regering graag deze van de Rijkscommissarissen voor de Maatschappelijke Zekerheid vernoemt, hebben terecht bij verschillende gelegenheden op dringende wijze de instelling gevraagd van een pensioenstelsel gegrond op deze drie basiselementen; dit wetsontwerp schenkt hen voldoening.

II. — GERECHTIGDEN VAN DE WET.

Het ontwerp richt een stelsel in van ouderdomspensioenen en van uitkeringen in geval van overlijden ten voordele van de personen die de voorwaarden voorzien bij artikel 1 vervullen.

De wet zal toepasselijk zijn op de werklieden in 't algemeen, op de dienstboden, op het huis- en het huurpersoneel, op de thuis- en de landbouwarbeiders, op diegenen die tewerkgesteld zijn ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst waarvan de bezoldiging geheel of gedeeltelijk uit fooien bestaat, op de zeevissers, alsook op de schippers die zich in juridische ondergeschiktheid bevinden.

De opsomming van dit ontwerp is enkel exemplatief; inderdaad, het wetsontwerp is toepasselijk op elke persoon verbonden door een contract van huur van arbeid.

Wat dient voor de toepassing van deze wet verstaan onder « contract van huur van arbeid » ?

Het betreft een contract waardoor een persoon zich tegen bezoldiging verbindt, zijn activiteit en dit op een blijvende wijze ten dienste van een ander persoon te stellen en waardoor hij onder het gezag en de leiding van deze arbeid (1).

Samenvattend, van deze wet zullen al de Belgische of vreemde werknemers genieten, die in België tewerkgesteld waren of zijn ter uitvoering van een contract van huur van arbeid, alsook hun weduwen, insgelijks de weduwen van de werknemers overleden vóór de inwerkingtreding van deze wet en wier beroepsbedrijvigheid in België uitgeoefend werd ter uitvoering van een contract van huur van arbeid, zoals het hierboven bepaald werd.

Niemand zal betwisten dat het moeilijk is dadelijk tot een algemene hervorming der pensioenstelsels over te gaan. In dergelijke aangelegenheden schijnt het geraadzaam trapsgewijze te handelen en rekening te houden met de bestaande toestanden en de eigenaardigheden van elk stelsel.

Om deze redenen sluit dit ontwerp van zijn toepassingsgebied de werknemers uit die, in de huidige wetgeving een ander pensioenstelsel genieten, niettegenstaande som-

(1) De Page, Henri : « Traité élémentaire de Droit civil », Tome IV, N° 842, page 854, 2me édition.

(1) De Page, Henri : « Traité élémentaire de Droit civil », Deel IV, n° 842, blz. 854, 2de uitgave.

bien que certains d'entre eux soient cependant engagés dans les liens d'un contrat de louage de travail.

Le projet de loi confère au Roi le pouvoir d'étendre le champ d'application à des travailleurs qui ne rentrent pas dans les catégories visées à l'article 1er, 1° et 2°.

Il s'agit notamment :

1° des travailleurs de nationalité belge, domiciliés en Belgique mais occupés habituellement à l'étranger par un employeur établi à l'étranger;

2° des travailleurs occupés en Belgique en vertu d'un statut légal ou réglementaire, pour autant qu'ils ne bénéficient pas d'un régime de pension;

3° des travailleurs occupés en Belgique en exécution d'un contrat de louage de travail déclaré nul, la simple « relation de travail » faisant naître les droits et les obligations du nouveau régime de pension;

4° des travailleurs occupés en Belgique en vertu d'une décision impérative des autorités légales compétentes;

5° des travailleurs en état de chômage involontaire, qui sont mis au travail par les communes;

6° des travailleurs qui subissent une peine privative de la liberté mais qui exercent une activité professionnelle semblable à celle d'un travailleur engagé dans les liens d'un contrat de louage de travail.

Toutefois, la délégation accordée au Roi a une portée limitée, puisqu'il ne peut pas étendre le bénéfice du régime instauré par la présente loi aux personnes visées à l'article 2 et aux agents définitifs de l'Etat, des provinces, des communes ou de la Société nationale des chemins de fer belges.

Le projet de loi garantit au travailleur un droit personnel à la pension, droit qu'il tient de l'accomplissement de ses obligations légales. Un droit identique et une garantie similaire existent également en faveur de l'épouse du travailleur dans les cas qui seront déterminés par le Roi, par exemple en cas de divorce ou de séparation de droit ou de fait. En ce qui concerne la veuve, droit et garantie ont pour objet, non seulement la pension, mais aussi l'allocation de veuve et l'indemnité de réadaptation.

Il en résulte que si le travailleur a cotisé suivant les prescriptions de la loi, ni lui, ni son épouse ou sa veuve ne pourront se voir opposer une déchéance quelconque, même si l'employeur n'a pas effectué à l'organisme compétent le versement des cotisations précomptées sur la rémunération.

Pareille garantie serait illusoire si la loi n'avait pas prévu, d'une part la tenue pour chaque travailleur d'un compte individuel dans lequel sont enregistrés tous les renseignements nécessaires au calcul des prestations, et d'autre part, l'envoi annuel d'un extrait de compte.

Grâce à cet extrait, le travailleur pourra contrôler si son compte individuel a été régulièrement tenu et réclamer éventuellement devant les juridictions compétentes l'exécution des dispositions légales dont il sera appelé à bénéficier.

De plus, au moyen des données puisées dans les comptes individuels, l'organisme qui sera chargé d'appliquer le nouveau régime de pension et dont il est parlé infra, sera en mesure d'établir chaque année l'état de ses engagements.

III. — PRESTATIONS.

Le projet de loi garantit l'octroi des prestations suivantes :

migen onder hen nochtans tewerkgesteld zijn ter uitvoering van een contract van huur van arbeid.

Het wetsontwerp kent de Koning het recht toe het toepassingsgebied uit te breiden tot werknemers die zich niet bevinden in de categorieën bedoeld bij artikel 1, 1° en 2°.

Het betreft inzonderheid :

1° de werknemers van Belgische nationaliteit, in België gehuisvest maar gewoonlijk in het buitenland tewerkgesteld door een werkgever in het buitenland gevestigd;

2° de werknemers in België tewerkgesteld krachtens een wettelijk of reglementair statuut, voor zover zij geen pensioenstelsel genieten;

3° de werknemers in België tewerkgesteld ter uitvoering van een nietig verklaard contract van huur van arbeid; de eenvoudige « arbeidsverhouding » doet de rechten en de verplichtingen van het nieuw pensioenstelsel ontstaan;

4° de werknemers in België tewerkgesteld krachtens een gebiedende beslissing der bevoegde wettige overheden;

5° de werknemers in staat van onvrijwillige werkloosheid, door de gemeenten tewerkgesteld;

6° de werknemers die een vrijheidsstraf ondergaan maar een beroepsbedrijvigheid uitoefenen gelijkaardig aan deze van een werknemer tewerkgesteld ter uitvoering van een contract van huur van arbeid.

De delegatie aan de Koning toegekend heeft nochtans een beperkte draagwijdte daar Hij het voordeel van het bij deze wet ingevoerd stelsel niet kan uitbreiden tot de personen bedoeld bij artikel 2 en tot de leden van het vast personeel van het Rijk, de provinciën, de gemeenten of de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

Dit wetsontwerp waarborgt de werknemer een persoonlijk recht op pensioen, recht dat hij verkrijgt door het vervullen van zijn wettelijke verplichtingen. Een zelfde recht en een gelijkaardige waarborg bestaan insgelijks ten voordele van de echtgenote van de werknemer in de gevallen door de Koning te bepalen, bijvoorbeeld in geval van echtscheiding of van gerechtelijke of feitelijke scheiding. Wat de weduwe betreft, slaan het recht en de waarborg niet enkel op het pensioen maar ook op de weduwtoelage en op de wederaanpassingsvergoeding.

Hieruit vloeit voort dat zo de werknemer bijgedragen heeft volgens de voorschriften van de wet, noch aan hem, noch aan zijn echtgenote, noch aan zijn weduwe enig verval zal kunnen tegengesteld worden, zelfs zo de werkgever aan het bevoegd organisme de storting van de op de bezoldiging voorafgenomen bijdragen niet heeft verricht.

Dergelijke waarborg zou bedrieglijk zijn indien de wet niet had voorzien, enerzijds het bijhouden voor iedere werknemer van een individuele rekening waarin alle nodige inlichtingen tot de berekening der voordelen worden opgetekend, en anderzijds het jaarlijks toezenden van een uittreksel der rekening.

Dank zij dit uittreksel, zal de werknemer kunnen nagaan of zijn individuele rekening regelmatig gehouden werd en, in voorkomend geval, bij de bevoegde rechtinstanties de toepassing van de wettelijke beschikkingen eisen waarvan hij zal kunnen genieten.

Bovendien zal het aan de hand van de uit de individuele rekeningen geputte gegevens aan het organisme dat met de toepassing van het nieuw pensioenstelsel zal belast worden, en waarvan hieronder sprake, mogelijk zijn elk jaar de staat van zijn verbintenissen op te maken.

III. — UITKERINGEN.

Het wetsontwerp waarborgt de toekenning van volgende uitkeringen :

- a) une pension de vieillesse pour le travailleur;
- b) une pension de veuve;
- c) une allocation de veuve;
- d) une indemnité de réadaptation.

A. — Pension de vieillesse.

Aujourd'hui, la pension de vieillesse est constituée de cinq éléments : la rente, la contribution de l'État, la majoration de rente, le complément de pension, le supplément à la majoration.

Demain, elle ne comprendra, en régime définitif qu'un seul élément s'identifiant avec la pension elle-même.

Calcul de la pension.

Dans le calcul de la pension, deux facteurs interviennent :

1) La carrière professionnelle.

Sa durée normale sera de 45 ans pour un homme et de 40 ans pour une femme. Le montant de la pension sera proportionné à la durée de la carrière professionnelle.

C'est ainsi que si deux ouvriers ont travaillé pour le même salaire, l'un pendant 20 ans, l'autre pendant 40 ans, ce dernier touchera une pension double de celle du précédent. De plus, le fait qu'il soit tenu compte de la carrière professionnelle présentera un énorme intérêt lorsqu'il sera possible de passer d'un régime de pension à l'autre. En effet, le travailleur qui aura presté ses services pendant 10 ans en qualité d'ouvrier, 15 ans en qualité d'employé, 12 ans en qualité d'agent de l'État et 8 ans en qualité de commerçant, pourra obtenir une pension à concurrence des 10/45, 15/45, 12/45, 8/45 selon les régimes auxquels il aura été soumis durant ses 45 années de carrière professionnelle.

2) La rémunération.

En vue de maintenir le niveau de vie du travailleur, de proportionner le montant de la pension à l'effort individuel et de favoriser la promotion ouvrière, le projet de loi tient compte du montant de la rémunération dans l'établissement de la pension.

Pareil système est d'autant plus justifié que le projet dispose que les cotisations sont calculées sur des rémunérations « non plafonnées ».

La moyenne annuelle des rémunérations individuelles réelles et fictives intervient dans le calcul de la pension à concurrence de 60 p. c. ou de 45 p. c. selon qu'il s'agit d'un travailleur qui a son épouse à charge ou non.

Il y a lieu de remarquer que selon le projet de loi, la pension est établie d'après la moyenne des rémunérations individuelles, réelles et fictives, inscrites au compte individuel du travailleur, plutôt que d'après les rémunérations de fin de carrière.

Cette modalité a pour effet d'éviter l'inconvénient de prendre comme base de détermination, une rémunération qui, par suite de l'âge du travailleur ou des conditions économiques, peut être sensiblement inférieure à la moyenne annuelle de ses rémunérations.

En outre, il faut signaler que le projet prévoit selon des modalités que le Roi détermine, l'adaptation des rémunéra-

- a) een ouderdomspensioen voor de werknemer;
- b) een weduwpensioen;
- c) een weduwtoelage;
- d) een wederaanpassingsvergoeding.

A. — Ouderdomspensioen.

Op heden is het oudredomspensioen samengesteld uit vijf elementen : de rente, de Rijksbijdrage, de rentetoeslag, het aanvullend ouderdomspensioen, de bijslag op de toeslag.

In de toekomst zal het, in het definitief stelsel slechts één element behelzen vereenzelvigd met het pensioen zelf.

Berekening van het pensioen.

Twee elementen komen voor de berekening van het pensioen in aanmerking :

1) De beroepsloopbaan.

De normale duur ervan zal 45 jaar bedragen voor een man en 40 jaar voor een vrouw. Het bedrag van het pensioen zal in verhouding staan tot de duur van de beroepsloopbaan.

Zo zal, wanneer twee arbeiders voor hetzelfde loon gewerkt hebben, de ene gedurende 20 jaar, de andere gedurende 40 jaar, deze laatste een pensioen genieten dat het dubbel bedraagt van dit van de eerste. Bovendien zal het feit dat rekening gehouden wordt met de beroepsloopbaan van buitengewoon belang zijn wanneer het mogelijk zal zijn van een pensioenstelsel naar een ander over te gaan. Inderdaad, de werknemer, die gedurende 10 jaar diensten gepresteerd heeft als arbeider, 15 jaar als bediende, 12 jaar als Rijksbeambte en 8 jaar als handelaar, zal een pensioen kunnen bekomen tot een bedrag van 10/45, 15/45, 12/45, 8/45 volgens de stelsels waaraan hij, in de loop van zijn 45 jaar lange loopbaan, onderworpen is geweest.

2) De bezoldiging.

Met het oog op het in stand houden van de levensstandaard van de werknemer, op de evenredigheid tussen het bedrag van het pensioen en de individuele inspanning en om de beroepsbekwaamheid in de hand te werken, houdt het wetsontwerp, in de vaststelling van het pensioen, rekening met het bedrag van de bezoldiging.

Een dergelijk systeem is des te meer gerechtvaardigd waar het ontwerp bepaalt dat de bijdragen worden berekend op de « niet-begrensde » bezoldigingen.

Het jaarlijks gemiddelde van de individuele werkelijke en fictieve bezoldigingen komt in aanmerking voor het berekenen van het pensioen naar rato van 60 t. h. of 45 t. h. naar gelang het gaat om een arbeider die zijn echtgenote ten laste heeft of niet.

Er dient opgemerkt dat volgens het wetsontwerp het pensioen vastgesteld wordt eerder naar de gemiddelde individuele bezoldigingen, werkelijke en fictieve ingeschreven op de individuele rekening van de werknemer, dan naar de bezoldigingen bij het einde van de loopbaan.

Deze modaliteit heeft voor gevolg het nadeel te vermijden, tot basis voor de vaststelling een bezoldiging te nemen die tengevolge van de ouderdom of van economische omstandigheden aanzienlijk lager kan zijn dan het jaarlijks gemiddelde van zijn bezoldigingen.

Bovendien dient er op gewezen dat het ontwerp de wederaanpassing van de bezoldigingen voorziet in functie

tions en fonction des fluctuations de la moyenne générale des rémunérations de tous les travailleurs soumis au régime instauré par le projet.

En effet, il est évident que si l'on calcule la pension sans tenir compte de ce correctif on risque d'aboutir à des situations iniques puisque la pension ne serait pas établie en tenant compte de l'évolution du pouvoir d'achat des rémunérations au cours de la carrière professionnelle.

Un ouvrier a gagné 63.000 francs de 20 à 49 ans et 75.000 francs de 50 à 64 ans inclus. L'augmentation peut être due non seulement à ses mérites personnels, mais aussi à l'évolution économique et sociale.

1° si la moyenne générale des rémunérations est restée stable au cours de ces diverses périodes, soit pendant 45 années, la pension de cet ouvrier sera calculée sur la moyenne annuelle de ses rémunérations s'élevant à :

$$\frac{1}{45} [(63.000 \times 30) + (75.000 \times 15)] = 67.000.$$

2° d'autre part, si la moyenne générale des rémunérations a varié au cours de la dernière période et est passée par exemple de 70.000 à 78.400 lorsque l'ouvrier a atteint l'âge de 50 ans, toutes les rémunérations gagnées avant cet âge seront réadaptées par l'affectation d'un coefficient d'augmentation de :

$$\frac{78.400}{70.000} \text{ soit } \frac{112}{100}$$

Le montant des rémunérations réadaptées pris en considération pour la période de 20 à 49 ans, s'élèvera donc à :

$$(63.000 \times 30) \times \frac{112}{100} = 2.116.800.$$

La moyenne annuelle des rémunérations pour cet ouvrier sera donc de :

$$\frac{1}{45} [2.116.800 + (75.000 \times 15)] = 72.040.$$

La rémunération et son correctif, la moyenne générale des salaires, seront déterminants pour fournir au travailleur qui cesse toute activité professionnelle à l'âge de 65 ans, un revenu de remplacement lui permettant de jouir d'un repos mérité.

Les dispositions exposées ci-dessus sortiront progressivement leurs effets dès la mise en vigueur de la loi, mais ne produiront leurs pleins et entiers effets qu'au profit des travailleurs qui seront soumis à la loi au plus tard dès leur 20ème année.

Il a donc fallu prévoir une adaptation progressive qui tienne compte à la fois de la situation actuelle et de l'incidence immédiate, mais partielle, de l'instauration d'un nouveau régime.

Deux données importantes résultant de la situation actuelle s'imposent au Gouvernement :

1) le montant de la pension est actuellement d'environ 25.000 francs pour l'homme marié et de 16.600 francs pour les autres bénéficiaires.

van de schommelingen van het algemeen gemiddelde van de bezoldigingen van al de werknemers onderworpen aan het bij dit ontwerp ingericht stelsel, volgens modaliteiten door de Koning te bepalen.

Het is inderdaad klaarblijkelijk dat men, indien men het pensioen berekent zonder rekening te houden met dit correctief, gevaar loopt tot onrechtvaardige toestanden te komen vermits het pensioen niet zou vastgesteld zijn met inachtnaam van de ontwikkeling van de koopkracht der bezoldigingen, gedurende de beroepsloopbaan.

Een arbeider heeft 63.000 frank verdiend tussen 20 en 49 jaar en 75.000 frank tussen 50 en 64 jaar inbegrepen. De vermeerdering kan niet alleen te wijten zijn aan persoonlijke verdiensten maar ook aan de economische en sociale ontwikkeling.

1° indien het algemeen gemiddelde van de bezoldigingen stabiel is gebleven tijdens deze verschillende perioden, hetzij gedurende 45 jaar, zal het pensioen van deze arbeider berekend worden op het jaarlijks gemiddelde van zijn bezoldigingen, dat belooft :

$$\frac{1}{45} [(63.000 \times 30) + (75.000 \times 15)] = 67.000.$$

2° indien anderzijds het algemeen gemiddelde van de bezoldigingen tijdens de laatste periode wijzigingen heeft ondergaan en bijvoorbeeld van 70.000 tot 78.400 is gegaan als de arbeider de leeftijd van 50 jaar heeft bereikt, zullen al de vóór die leeftijd verdiende bezoldigingen wederaangepast worden door aanwending van een verhogingscoëfficiënt van :

$$\frac{78.400}{70.000} \text{ hetzij } \frac{112}{100}$$

Het bedrag der wederaangepaste bezoldigingen dat voor de periode van 20 tot 49 jaar in aanmerking genomen wordt zal dus oplopen tot :

$$(63.000 \times 30) \times \frac{112}{100} = 2.116.800.$$

Het jaarlijks gemiddelde der bezoldigingen zal voor deze arbeider dus zijn :

$$\frac{1}{45} [2.116.800 + (75.000 \times 15)] = 72.040.$$

De bezoldigingen en haar correctief, het algemeen gemiddelde van de lonen, zullen bepalend zijn om aan de werknemer die op 65 jarige leeftijd alle beroepsbedrijvigheid stillegt, ter vervanging een inkomen te verschaffen dat hem zal toelaten een welverdiende rust te genieten.

De hierboven toegelichte beschikkingen zullen progressief in werking treden vanaf het van kracht worden der wet, maar hun volledige uitwerking slechts hebben ten voordele der werknemers die ten laatste vanaf hun 20ste jaar aan de wet zullen onderworpen zijn.

Er moest derhalve een progressieve aanpassing worden voorzien die te gelijker tijd rekening zou houden met de huidige toestand en met de onmiddellijke, maar gedeeltelijke, terugslag van het invoeren van het nieuw stelsel.

Twee belangrijke gegevens voortspruitend uit de huidige toestand dringen zich op aan de Regering :

1) het pensioen bedraagt thans ongeveer 25.000 frank voor de gehuwde man en 16.600 frank voor de andere gerechtigden.

Dès que la loi sera votée ces montants doivent être relevés respectivement à 26.000 francs et 17.300 francs environ.

2) le régime actuel permet au travailleur d'obtenir les trois éléments constitutifs les plus importants de la pension (majoration, complément, supplément) à la condition qu'il prouve avoir été occupé en qualité de salarié pendant les 4/5 de la période de référence de 15 années se situant immédiatement avant sa 65me année. Cette preuve peut être faite par toutes voies de droit pour la partie de cette période antérieure à 1945 et uniquement pas des documents établissant des versements en qualité de salarié, pour la partie de cette période débutant en 1945.

La première de ces données ne pose pas de problème particulier. Il n'en va pas de même de la seconde. En effet, lors de l'instauration du régime de la sécurité sociale, il n'était pas possible d'exiger des ouvriers qu'ils apportent la preuve formelle de leur engagement en qualité de salarié depuis le début de leur carrière.

Il a donc été admis que l'ouvrier qui prouve sa qualité de salarié entre 50 et 65 ans est présumé « juris et de jure » avoir accompli une carrière complète d'ouvrier.

Il est aisé de comprendre que le maintien de cette présomption devient moins indiqué au fur et à mesure que l'on s'éloigne du 1er janvier 1945, date à partir de laquelle les versements de sécurité sociale sont requis, puisque de plus en plus, l'ouvrier peut prouver sa carrière professionnelle au moyen de documents incontestables.

S'il a paru raisonnable de maintenir la règle des 4/5 visée au 2), règle qui permet de ne pas tenir compte d'un versement manquant tous les 5 ans, il est cependant devenu possible d'étendre progressivement la durée de la période de référence, de manière telle qu'à partir de 1960, il ne suffira plus de prouver sa qualité de salarié pendant 12 années au cours des 15 années antérieures au 65me anniversaire, mais il faudra la prouver pour la période qui commence à partir de 1945.

Pourquoi maintenir une période de référence ?

Tout simplement parce que le travailleur pourra se borner à prouver sa qualité de salarié pendant la période requise pour obtenir la pension de 26.000 francs ou de 17.300 francs selon qu'il a son épouse à charge ou non.

Il est à noter cependant, qu'en vue de favoriser les travailleurs prévoyants qui ont cotisé régulièrement, le montant de 26.000 francs ou de 17.300 francs sera augmenté de la rente effective que les intéressés se sont constituée, déduction faite de la rente théorique fixée par arrêté royal. De cette manière, ceux qui auront cotisé régulièrement sous l'empire de l'ancien régime obtiendront normalement un montant supérieur à 26.000 francs ou 17.300 francs.

En outre, dès l'entrée en vigueur de la loi, le montant de la pension (26.000 ou 17.300 francs) pourra être augmenté en tenant compte de la carrière professionnelle et des rémunérations de l'intéressé. Un exemple sera plus éloquent qu'une longue démonstration.

En 1960, X. ouvrier qualifié marié, demande sa pension à l'âge de 65 ans.

Il a travaillé pendant 36 ans sous l'empire de la législation antérieure et, avec un salaire annuel de 63.000 francs, 9 ans depuis l'entrée en vigueur de la nouvelle loi. La moyenne générale des rémunérations est restée stable pendant ces 9 années.

Sa pension est calculée comme suit :

Zodra de wet zal gestemd zijn dienen deze bedragen onderscheidenlijk verhoogd tot ongeveer 26.000 frank en 17.300 frank.

2) het huidige stelsel laat aan de werknemer toe aanspraak te maken op de drie belangrijkste elementen die het pensioen uitmaken (toeslag, aanvullend pensioen, bijslag) op voorwaarde dat hij bewijst tewerkgesteld geweest te zijn in hoedanigheid van loontrekkende gedurende de 4/5 van de referentie-periode van 15 jaar onmiddellijk voorafgaande aan zijn 65^e jaar. Dit bewijs mag geleverd worden door alle rechtsmiddelen voor het gedeelte van deze periode vóór 1945 en alleen door documenten waaruit blijkt dat de stortingen gedaan werden in hoedanigheid van loontrekkende, voor het gedeelte van deze periode beginnend in 1945.

Het eerste van deze gegevens stelt geen bijzonder probleem. Het tweede wel. Inderdaad, bij de instelling van het stelsel der maatschappelijke zekerheid, was het niet mogelijk van de arbeiders te eisen dat zij het formeel bewijs zouden leveren van hun tewerkstelling als loontrekkende sinds het begin van hun loopbaan.

Er werd dus aangenomen dat de arbeider die zijn hoedanigheid van loontrekkende tussen zijn 50^e en zijn 65^e jaar bewijst « juris et de jure » vermoed wordt een volledige loopbaan als arbeider te hebben verricht.

Het is gemakkelijk te begrijpen dat het behoud van dit vermoeden minder aangeduid blijkt naarmate men zich meer verwijderd van 1 Januari 1945, datum vanaf dewelke de stortingen voor de maatschappelijke zekerheid vereist zijn, vermits meer en meer de arbeider zijn beroepsloopbaan kan bewijzen aan de hand van onbetwistbare documenten.

Indien het redelijk gebleken is de regel der 4/5, bij 2) bedoeld, te behouden, regel die toelaat geen rekening te houden met een ontbrekende storting alle 5 jaar, is het echter nodig geworden de duur der referentieperiode progressief uit te breiden, zodanig dat vanaf 1960, het niet meer zal volstaan zijn hoedanigheid van loontrekkende te bewijzen gedurende 12 jaar in de loop der 15 jaren die de 65ste verjaardag voorafgaan, maar het zal nodig zijn deze te bewijzen voor de periode die vanaf 1945 begint.

Waarom een referentieperiode behouden ?

Heel eenvoudig omdat de werknemer zich zal kunnen beperken zijn hoedanigheid van loontrekkende te bewijzen gedurende de periode vereist om het pensioen van 26.000 fr. of van 17.300 frank te bekomen, naargelang hij zijn echtgenote ten laste heeft of niet.

Er dient nochtans opgemerkt dat, om de vooruitziende werknemers te bevoordelen, die regelmatig hun bijdragen storten, het bedrag van 26.000 frank of van 17.300 frank zal vermeerderd worden met de door de belanghebbende gevestigde werkelijke rente, dit met aftrek van de bij koninklijk besluit te bepalen theoretische rente. Op deze manier zullen zij die, onder het vroeger stelsel, regelmatig bijdragen gestort hebben, normaal een bedrag ontvangen hoger dan 26.000 frank of 17.300 frank.

Daarenboven zal, vanaf het van kracht worden van de wet, het bedrag van het pensioen (26.000 of 17.300 frank) kunnen vermeerderd worden rekening houdend met de beroepsloopbaan en met de bezoldigingen van de belanghebbende. Een voorbeeld zal welsprekender zijn dan een lange uiteenzetting.

In 1960 vraagt X., geschoold gehuwd arbeider, zijn pensioen aan op de leeftijd van 65 jaar.

Hij heeft gedurende 36 jaar gewerkt onder het stelsel van de vroegere wetgeving en, met een jaarloon van 63.000 frank, gedurende 9 jaar sedert het van kracht worden van de nieuwe wet. Het algemeen gemiddelde van de bezoldigingen is vast gebleven gedurende die 9 jaar.

Zijn pensioen wordt als volgt berekend :

1 ^o Pension de base :	26.000 fr.	1 ^o Basispensioen :
2 ^o Augmentation :	$\frac{9}{45} [(63.000 \times \frac{60}{100} - 26.000)] = 2.360$ fr.	2 ^o Vermeerdering :
3 ^o Pension totale :	28.360 fr.	3 ^o Volledig pensioen :

Age de la pension.

La pension *peut* être demandée à partir de 65 ans pour un homme et de 60 ans pour une femme.

Le projet de loi améliore considérablement la situation présente. Il prévoit pour les femmes l'abaissement de l'âge de la pension de 65 à 60 ans, plaçant ainsi les ouvrières sur un pied d'égalité avec les employées.

En outre, alors que dans l'état actuel de la législation, le travailleur, homme ou femme, ne peut bénéficier des éléments constitutifs les plus importants de la pension (majoration, complément et supplément à la majoration) qu'à l'âge de 65 ans et que seule une rente de vieillesse réduite peut être obtenue anticipativement par les hommes entre 60 et 65 ans et par les femmes entre 60 et 55 ans, désormais, la pension unique pourra être obtenue anticipativement dès l'âge de 60 ans, par les hommes et de 55 ans par les femmes.

Quant aux travailleurs ayant exercé un métier particulièrement insalubre, ils auront la faculté de solliciter leur pension complète à partir de 60 ans ou de 55 ans, selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme; ils ont également la faculté de demander anticipativement leur pension.

Toutefois, en aucun cas, le délai d'anticipation ne peut être supérieur à 5 ans et toute pension obtenue anticipativement est réduite de 7 p. c. par année d'anticipation.

Garantie.

En tout état de cause, la pension ne pourra jamais être inférieure à un montant équivalent à une rente calculée d'après les tarifs que le Roi détermine en se basant sur une cotisation de 5,50 p. c. des rémunérations individuelles du travailleur visées à l'article 4, 2°, alinéa 1.

A l'âge de la pension, le travailleur pourra donc demander à son choix la pension établie conformément à l'article 4, ou la pension qu'il aurait obtenue s'il avait versé durant toute sa carrière professionnelle la cotisation visée à l'alinéa précédent, en vue de se constituer une rente de vieillesse selon les tarifs déterminés par le Roi (art. 14).

Cette garantie, supplémentaire à celle prévue à l'article 3, a pour but de protéger tous les travailleurs et spécialement ceux qui ont une carrière plane.

B. — Prestations en cas de décès.

1) Pension de veuve.

Des règles analogues à celles relatives à la pension de vieillesse des travailleurs s'appliquent à la pension de veuve.

Titulaire d'un droit personnel, la veuve ne peut prétendre au bénéfice de la pension que si son mari a rempli de son vivant les conditions qui lui auraient permis d'obtenir une pension de vieillesse s'il n'était pas prédécédé.

Leeftijd voor het pensioen.

Het pensioen *mag* aangevraagd worden vanaf de leeftijd van 65 jaar voor een man en vanaf de leeftijd van 60 jaar voor een vrouw.

Het wetsontwerp verbetert merkkelijk de huidige toestand. Het voorziet voor de vrouwen de verlaging van de leeftijd voor het pensioen van 65 tot 60 jaar, waardoor de arbeidsters op gelijke voet geplaatst worden met de vrouwelijke bedienden.

Daarenboven, terwijl de arbeider, man of vrouw, in de huidige staat der wetgeving van de belangrijkste samenstellende elementen van het pensioen (ouderdomsrentetoeslag, aanvullend pensioen en bijslag op de toeslag) slechts op 65 jarige leeftijd kan genieten en terwijl alleen een verminderde vervroegde ouderdomsrente kan bekomen worden door de mannen tussen 60 en 65 jaar en door de vrouwen tussen 60 en 55 jaar, zal van nu af het volle pensioen bij voorbaat kunnen bekomen worden vanaf de leeftijd van 60 jaar door de mannen en vanaf 55 jaar door de vrouwen.

Wat de in de bijzonder ongezonde bedrijven tewerkgestelde werknemers betreft, zullen zij de mogelijkheid hebben hun volledig pensioen aan te vragen vanaf de leeftijd van 60 jaar of op 55 jaar naargelang het een man of een vrouw betreft; zij kunnen insgelijks om vervroeging van hun pensioen verzoeken.

De vervroegingstermijn mag evenwel in geen geval langer zijn dan 5 jaar en ieder vervroegd pensioen wordt met 7 t. h. per vervroegingsjaar verminderd.

Waarborg.

In elk geval zal het pensioen nooit minder mogen belopen dan een bedrag gelijk aan een rente berekend volgens de tarieven die de Koning bepaalt door zich te steunen op een bijdrage van 5,50 t. h. van de bij artikel 4, 2°, eerste lid, beoogde individuele bezoldigingen van de werknemer.

Op de pensioenleeftijd, zal de werknemer dus naar keuze ofwel het pensioen, gevestigd overeenkomstig artikel 4 kunnen aanvragen, ofwel het pensioen dat hij zou bekomen hebben indien hij gedurende gans zijn beroepsloopbaan de bijdrage, bedoeld in het voorgaand lid, had gestort, om zich een ouderdomsrente volgens de door de Koning vastgestelde tarieven, te vestigen (art. 14).

Deze waarborg, naast deze in artikel 3 voorzien, heeft tot doel alle werknemers te beschermen en in het bijzonder diegenen die een effen loopbaan hebben.

B. — Uitkeringen in geval van overlijden.

1) Weduwpensioen.

Regelen die analoog zijn met deze betreffende het ouderdomspensioen der werknemers zijn van toepassing op het weduwpensioen.

Titularis van een persoonlijk recht kan de weduwe slechts aanspraak maken op het voordeel van het pensioen, wanneer haar echtgenoot tijdens zijn leven de voorwaarden heeft vervuld die hem zouden toegelaten hebben een ouderdomspensioen te genieten, ware hij niet overleden.

Calcul de la pension de veuve.

La pension de veuve est calculée également en se basant sur les éléments qui sont utilisés pour l'établissement de la pension de vieillesse.

Le taux de la pension de veuve est de 50 p. c. de la pension de son mari défunt ou de 30 p. c. de la moyenne annuelle des rémunérations réelles et fictives, réadaptées et inscrites au compte individuel du mari, en fonction de la durée de sa carrière professionnelle.

C'est ainsi que si deux ouvriers décèdent après avoir travaillé pour le même salaire l'un pendant 20 ans, l'autre pendant 40 ans, la veuve du dernier touchera une pension double de celle de la veuve du premier.

Dans l'exposé relatif à la pension de vieillesse, il a été précisé que la loi ne sortira ses effets que progressivement. Les observations formulées à ce sujet valent également « mutatis mutandis » pour la pension de veuve.

Age de la pension.

La veuve peut prétendre à la pension à partir de 60 ans. Toutefois elle peut la demander dès 55 ans; dans ce cas la pension est réduite de 7 p. c. par année d'anticipation.

Garantie.

En tout état de cause, la pension de veuve ne pourra jamais être inférieure au montant équivalent à une rente calculée d'après les tarifs que le Roi détermine en se basant sur une cotisation de 5,50 p. c. des rémunérations individuelles de son mari défunt, visées à l'article 4, 2e, alinéa 1.

À l'âge de la pension, la veuve pourra donc demander à son choix la pension établie conformément à l'article 26 ou la pension qu'elle aurait obtenue si son mari défunt avait versé durant toute sa carrière professionnelle la cotisation visée à l'alinéa précédent en vue de lui constituer une rente de veuve selon les tarifs déterminés par le Roi (article 26, dernier alinéa).

Cette garantie supplémentaire à celle prévue par l'article 3 a notamment pour but de protéger la veuve dont le mari a eu une carrière plane.

2) Allocation de veuve.

Dans l'état actuel de la législation, les femmes devenues veuves avant l'âge de 55 ans ont droit à une rente modique et à une contribution de l'État qui ne peuvent leur venir en aide d'une façon appréciable.

La situation de ces veuves est parfois tragique, spécialement lorsqu'en raison de leurs charges de famille (deux enfants au moins) ou d'une incapacité de travail de 66 p.c. elles sont mises dans l'impossibilité de pourvoir à leur subsistance et à celle de leur famille en exerçant une activité professionnelle.

C'est pourquoi le projet prévoit l'octroi d'une allocation de veuve d'un montant de 25 p. c. de la moyenne annuelle des rémunérations du mari.

Cette allocation est payée aussi longtemps que la veuve a ses 2 enfants à charge ou que subsiste son incapacité

Berekening van het weduwpensioen.

Het weduwpensioen wordt ook berekend op grond van de elementen die gebruikt worden voor de vaststelling van het ouderdomspensioen.

Het weduwpensioen belooft 50 t. h. van het pensioen van de overleden echtgenoot of 30 t. h. van het jaarlijks gemiddelde der werkelijke en fictieve bezoldigingen wederaangepast en ingeschreven op de individuele rekening van de echtgenoot, rekening gehouden met de duur van diens beroepsloopbaan.

Zo zal, wanneer twee werklieden overlijden na voor hetzelfde loon, de ene gedurende 20 jaar, de andere gedurende 40 jaar, gewerkt te hebben, de weduwe van de laatste een pensioen ontvangen gelijk aan het dubbel van dat van de weduwe van de eerste.

In de toelichting over het ouderdomspensioen werd gepreciseerd dat de wet slechts geleidelijk uitwerking zal hebben. De ten deze uitgebrachte aanmerkingen gelden eveneens « mutatis mutandis » voor het weduwpensioen.

Leeftijd voor het pensioen.

De weduwe mag vanaf haar 60^e jaar aanspraak maken op het pensioen. Zij kan het evenwel vanaf haar 55 jaar aanvragen; in dit geval wordt het pensioen met 7 t. h. per jaar vervroeging verminderd.

Waarborg.

In ieder geval zal het weduwpensioen nooit minder mogen belopen dan een bedrag gelijk aan een rente berekend volgens de tarieven, die de Koning vaststelt op grond van een bijdrage van 5,50 t. h. van de individuele bruto-bezoldigingen van de overleden echtgenoot, zonder dat er rekening wordt gehouden met de fictieve bezoldigingen bedoeld in artikel 4, 2^e, eerste lid.

Op de pensioenleeftijd, zal de weduwe dus naar keuze het pensioen kunnen aanvragen gevestigd overeenkomstig artikel 26 of het pensioen dat zij zou bekomen hebben indien haar overleden echtgenoot gedurende geheel zijn beroepsloopbaan de bijdrage gestort had bedoeld bij voorgaand lid, met het oog op het vestigen van een weduwrente volgens de tarieven vastgesteld door de Koning (artikel 26, laatste lid).

Deze waarborg die zich komt voegen bij deze voorzien in artikel 3 heeft namelijk voor doel de weduwe te beschermen waarvan de echtgenoot een volledige loopbaan doorgemaakt heeft.

2) Weduwtoelagen.

In de huidige stand van de wetgeving, hebben de vrouwen, die weduwe worden voor de ouderdom van 55 jaar, recht op een geringe rente en op een bijdrage van de Staat die haar slechts op een onaanzienlijke manier kunnen helpen.

De toestand van deze weduwen is soms tragisch, bijzonder wanneer zij wegens gezinslast (minstens twee kinderen) of wegens een arbeidsongeschiktheid van 66 t. h. in de onmogelijkheid gesteld worden in hun onderhoud en in dit van hun gezin te voorzien door enige beroepsactiviteit.

Daarom voorziet het ontwerp de toekenning van een weduwtoelage ten bedrage van 25 t.h. van het jaarlijks gemiddelde van de bezoldigingen van de echtgenoot.

Deze toelage wordt betaald zolang de weduwe haar twee kinderen ten laste heeft of zolang de arbeidsonbe-

de travail et qu'elle n'a pas contracté un nouveau mariage.

Si l'allocation est maintenue jusqu'à l'âge de 60 ans, sa bénéficiaire obtiendra à cet âge une pension dont le montant ne pourra pas être inférieur à celui de l'allocation.

3) L'indemnité de réadaptation.

Si une veuve ne peut bénéficier de la pension de vieillesse et ne remplit pas les conditions requises pour obtenir l'allocation de veuve, elle recevra une indemnité de réadaptation payée une seule fois. Le montant de cette indemnité est égal à celui de l'allocation de veuve lorsque sa bénéficiaire a 40 ans ou plus et à la moitié de ce montant lorsqu'elle a moins de 40 ans.

C. — Maintien du pouvoir d'achat des prestations.

Après qu'elles ont été accordées, toutes les prestations, à l'exception de l'indemnité de réadaptation, continuent à être adaptées selon les fluctuations du coût de la vie. Le Roi détermine les modalités de cette adaptation, qui, cela va sans dire, ne s'appliquera pas à la rente effective visée à l'article 3, alinéa 2, ni à la rente théorique visée aux articles 21-1° et 33-1°.

IV. — FINANCEMENT.

Les ressources nécessaires à l'application du nouveau régime sont demandées aux travailleurs, aux employeurs et à l'Etat.

Pour faire face aux dépenses que le régime entraîne et assurer l'existence d'un volant régulateur, il est indispensable d'obtenir une augmentation du produit des cotisations. Cette augmentation résultera de la perception d'une cotisation calculée sur toute la rémunération brute du travailleur; elle se justifie si l'on tient compte du fait que les prestations sont conditionnées par la carrière professionnelle, les rémunérations et le coût de la vie et que l'aire de dispersion des rémunérations des bénéficiaires n'est pas très étendue.

Il paraît sans danger pour l'économie du pays d'augmenter chaque année la cotisation de 0,50 p. c. à partir du 1er janvier 1953 pour atteindre le 1er janvier 1956, une cotisation globale de 9 p. c. supportée à parts égales par les travailleurs et par les employeurs.

Le budget de 1952 prévoit en faveur de la pension des ouvriers, une intervention de l'Etat de l'ordre de 1.140 millions.

Les sources de cette intervention sont les suivantes :

1° la part de la dotation annuelle de 1.200 millions de francs à verser jusqu'en 1983 et destinée au financement des dépenses, à charge de l'Etat, en matière de majorations de rente de vieillesse et de veuve dans le secteur « ouvriers ». Cette part est évaluée à 675 millions de francs.

2° la subvention versée par l'Etat à la suite de l'augmentation des dépenses résultant de l'intégration, dans les pensions, des allocations compensatoires de la hausse du coût de la vie; le montant de cette subvention s'élève à 465 millions de francs.

L'Etat financera le nouveau régime par une subvention annuelle de 1.200 millions de francs, augmentée de 40 mil-

kwaamheid voortduurt en zij geen nieuw huwelijk heeft aangegaan.

Indien de toelage wordt behouden tot de leeftijd van 60 jaar zal de gerechtigde op deze leeftijd een pensioen genieten waarvan het bedrag niet minder mag bedragen dan dit van de toelage.

3) De wederaanpassingsvergoeding.

Wanneer een weduwe niet kan genieten van een ouderdomspensioen en de voorwaarden niet vervult tot het bekomen van de weduwtoelage, zal zij een éénmaal te betalen wederaanpassingsvergoeding ontvangen. Het bedrag van deze vergoeding is gelijk aan dit van de weduwtoelage wanneer de gerechtigde 40 jaar is of ouder en aan de helft van dit bedrag, wanneer ze jonger is dan 40 jaar.

C. — Behoud van de koopkracht der voordelen.

Na hun toekenning, zullen alle voordelen, met uitzondering der wederaanpassingsvergoeding, aangepast worden aan de schommelingen van de levensduurte. De Koning bepaalt de modaliteiten van deze aanpassing, die vanzelfsprekend niet toepasselijk is op de werkelijke rente bedoeld bij artikel 3, tweede lid, noch op de theoretische rente, bedoeld bij artikel 21-1° en 33-1°.

IV. — FINANCIERING.

De nodige gelden voor de toepassing van het nieuw stelsel worden gevraagd van de werknemers, de werkgevers en het Rijk.

Om het hoofd te bieden aan de uitgaven die het stelsel meebrengt en het bestaan te verzekeren van een regelingsmechanisme, is het onontbeerlijk een vermeerdering van de opbrengst der bijdragen te bekomen. Deze vermeerdering zal voortvloeien uit de inning van een bijdrage berekend op de hele brutobezoldiging van de werknemer; zij wordt gerechtvaardigd indien men rekening houdt met het feit dat de uitkeringen afhankelijk zijn van de beroepsloopbaan, de bezoldigingen en de levensduurte en dat het spreidingsveld der bezoldigingen der rechthebbenden niet zeer uitgestrekt is.

Het blijkt zonder gevaar voor 's lands economie de bijdragen jaarlijks met 0,50 t. h. te verhogen van 1 Januari 1953 af om op 1 Januari 1956 een globale bijdrage van 9 t. h. te bereiken bij gelijke delen gedragen door de werknemers en door de werkgevers.

Het budget van 1952 voorziet ten voordele van het pensioen der werklieden, een staatstussenkomst van de orde van grootte van 1.140 miljoen.

De bronnen van deze tussenkomst zijn de volgende :

1° het gedeelte van de jaarlijkse dotatie van 1.200 miljoen frank, tot in 1983 te storten en bestemd tot financiering der uitgaven, ten laste van de Staat, inzake ouderdomsen weduwrentetoeslag in de « werklieden »-sector.

Dit gedeelte wordt op 675 miljoen frank geschat.

2° de toelage gestort door de Staat als gevolg van de verhoging der uitgaven voortspruitend uit de integratie in de pensioenen van de compensatievergoedingen der levensduurte; het bedrag van deze toelage beloopt 465 miljoen frank.

De Staat zal het nieuw stelsel financieren met een jaarlijkse tegemoetkoming van 1.200 miljoen frank, vermeer-

lions de francs chaque année et pendant 20 ans; la subvention maximum atteindra ainsi 2.000 millions de francs.

D'après les calculs actuariels tenant compte du vieillissement de la population, le Gouvernement estime que les ressources fournies d'une part au moyen des cotisations des travailleurs et de leurs employeurs, d'autre part, au moyen de la subvention progressive de l'Etat permettront d'assurer l'équilibre financier du système.

V. — ADMINISTRATION.

Actuellement quatre établissements publics et un service de l'Etat interviennent pour exécuter les dispositions légales et réglementaires relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré des travailleurs visés par le nouveau régime.

Ce sont :

1° la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite.

Cette institution reçoit les versements d'« assurance » constatés par l'apposition de timbres de retraite sur des cartes de versements, les inscrit dans les comptes individuels des travailleurs, constitue les rentes de vieillesse et de veuve, calcule la contribution de l'Etat y afférente et enfin, à la demande des intéressés, effectue le paiement des rentes et de la contribution de l'Etat.

2° le Service des pensions de vieillesse du Ministère du Travail et de la Prévoyance sociale.

Il est chargé de l'instruction des demandes en majoration de rente de vieillesse sans enquête sur les ressources et des demandes de complément de pension de vieillesse ou de survie introduites par les travailleurs auprès de leur administration communale.

3° le Fonds des veuves et des orphelins.

Cet établissement public dont l'origine remonte à la loi du 10 décembre 1924 a pour mission d'instruire les demandes de majoration de rente de veuve et des allocations d'orphelins qui sont introduites par les veuves des travailleurs et qui lui sont transmises par la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite.

4° la Caisse nationale des majorations de rente de vieillesse et de veuve et des allocations d'orphelins.

Cet établissement public dont la création a été prévue par la loi du 14 juillet 1930 est chargé :

a) pour le compte de l'Etat, du paiement des majorations de rente de vieillesse et de veuve et des allocations d'orphelins ainsi que des suppléments à ces majorations et allocations;

b) pour son compte propre, du paiement des compléments de pension de vieillesse et de survie accordés aux travailleurs et aux veuves des travailleurs visés par le projet de loi.

D'autre part, l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, a confié à cette institution le soin de recevoir la quote-part des versements globaux effectués à l'Office national de sécurité sociale, destinée au financement des compléments de pension susvisés, selon un système de répartition pure.

5° le Fonds de dotation destiné à assurer le financement

derd elk jaar met 40 miljoen frank en dit gedurende 20 jaar; de maximum tegemoetkoming zal aldus 2.000 miljoen frank bedragen.

Op grond van de actuariële berekeningen, welke rekening houden met het verouderen van de bevolking, is de Regering van mening dat de inkomsten voortvloeiend enerzijds uit de bijdragen van de werknemers en hun werkgevers, en anderzijds uit de progressieve tegemoetkoming van de Staat het financieel evenwicht van het stelsel mogelijk zullen maken.

V. — ADMINISTRATIE.

Vier openbare diensten en een Staatsdienst komen op dit ogenblik tussen om de wettelijke en reglementaire beschikkingen uit te voeren betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood en die betrekking hebben op de werknemers beoogd door het nieuw stelsel.

Het zijn :

1° de Algemene Spaar- en Lijfrentekas.

Deze instelling ontvangt de « verzekering- » stortingen, die vastgesteld worden door het plakken van pensioen-zegels op stortingskaarten, schrijft ze in op de individuele rekeningen van de werknemers, vormt de ouderdoms- en weduwrenten, berekent de daar aan toegevoegde Rijksbijdrage en tenslotte, doet de uitbetaling, op aanvraag van de belanghebbenden, van de renten en van de Rijksbijdrage.

2° de Dienst voor ouderdomspensioenen van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg.

Hij is belast met het onderzoek van de aanvragen om ouderdomsrentetoeslag zonder onderzoek omtrent de bestaansmiddelen en van de aanvragen om aanvullend ouderdoms- of overlevingspensioen, ingediend door de werknemers bij hun gemeentelijke administratie.

3° het Fonds voor weduwen en wezen.

Deze openbare instelling waarvan het ontstaan teruggaat tot 10 December 1924, heeft tot opdracht de aanvragen om weduwrentetoeslag en wezentoelagen te onderzoeken, die ingediend zijn door de weduwen van de werknemers en die haar overgemaakt worden door de Algemene Spaar- en Lijfrentekas.

4° de Nationale Kas voor de ouderdomsrente- en weduwrentetoeslagen en de wezentoelagen.

Deze openbare instelling, waarvan de oprichting voorzien is door de wet van 14 Juli 1930, is gelast :

a) voor rekening van het Rijk, de ouderdoms- en weduwrentetoeslagen, de wezentoelagen, alsook de bijslag op deze toeslagen en toelagen te betalen;

b) voor eigen rekening, de aanvullende ouderdoms- en overlevingspensioenen te betalen toegekend aan de werknemers en aan de weduwen van de werknemers beoogd bij dit ontwerp.

Anderzijds heeft de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders deze instelling belast met de ontvangst van het gedeelte der totale stortingen aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, bestemd tot de financiering van voornoemde aanvullende pensioenen, volgens een zuiver repartitiestelsel.

5° het Dotatiefonds bestemd om de betaling van de

des pensions de guerre, des majorations de rente de vieillesse et de veuve et des allocations d'orphelins.

Cet établissement public, créé auprès du Ministère des Finances et dont l'origine remonte également à la loi du 14 juillet 1930, a pour mission de financer partiellement les dépenses supportées par l'Etat.

L'organisation administrative actuelle est excessivement compliquée. Elle ne donne pas satisfaction aux intéressés. Ceux-ci sont tenus d'introduire plusieurs demandes pour obtenir les divers éléments constitutifs de la pension de vieillesse ou de veuve; ils reçoivent deux titres de pension; le premier pour la rente et la contribution de l'Etat, le second pour les autres éléments. Les bénéficiaires touchent trimestriellement les arrérages des rentes et mensuellement ceux des autres éléments.

En outre, les quatre établissements publics dont il vient d'être question ne sont pas gérés paritairement.

Le projet de loi met fin à cet état de choses, il apporte de la clarté et de la simplification.

Il prévoit la création d'un établissement public dénommé « Office national des pensions de vieillesse » placé sous la garantie de l'Etat, géré paritairement et chargé d'appliquer le nouveau régime de pension.

Cet office absorbe la Caisse nationale des majorations de rente de vieillesse et de veuve et des allocations d'orphelins ainsi que le Fonds des veuves et des orphelins; il recueille leurs attributions, leur actif et leur passif et succède à leurs droits et obligations.

Il y a lieu de noter qu'actuellement ces deux établissements ne sont pas seulement compétents pour les travailleurs visés par la présente loi, mais également pour les assurés libres et les employés.

En attendant que le législateur ait pu reviser le régime de pension de ces deux catégories d'assurés, le gouvernement estime qu'il ne s'indique pas d'ajouter un cinquième établissement public aux quatre précédents, mais qu'il est plus rationnel et plus économique de charger le nouvel Office d'assumer la mission des deux établissements qui disparaissent.

Pour le surplus, le Roi déterminera l'organisation et le fonctionnement du nouvel office.

Dans le même esprit de simplification, d'économie et d'efficacité, le projet dispose que l'Office national des pensions de vieillesse a l'obligation de déposer tous ses fonds à la Caisse générale d'épargne et de retraite, à l'exception de ceux nécessaires à la couverture de ses frais d'administration.

Il stipule encore que la Caisse générale d'épargne et de retraite est chargée d'effectuer au nom et pour compte de l'Office les opérations financières et techniques de celui-ci et notamment le paiement des prestations selon les modalités et des conditions que le Roi déterminera.

Le dépôt des fonds à la caisse générale d'épargne et de retraite et l'exécution des opérations financières de l'Office par cet organisme, éviteront de devoir créer au sein de l'Office national des pensions de vieillesse, des services financiers chargés de la gestion et du placement des fonds, alors qu'en pareille matière, la Caisse Générale d'épargne et de retraite, institution vénérable, jouissant de la confiance du public et fonctionnant sous la garantie de l'Etat, est particulièrement compétente et spécialement outillée.

VI. — JURIDICTIONS CONTENTIEUSES.

L'application du nouveau régime fera surgir inévitablement des contestations et entraînera éventuellement des sanctions.

Aujourd'hui les contestations en matière de rentes de

oorlogspensioenen, de ouderdoms- en weduwrentetoeslagen en de wezentoelagen te financieren.

Deze openbare instelling, opgericht bij het Ministerie van Financiën en waarvan de oorsprong insgelijks opklimt tot de wet van 14 Juli 1930, heeft tot opdracht de uitgaven door het Rijk gedragen gedeeltelijk te financieren.

De huidige administratieve organisatie is uiterst ingewikkeld. Zij voldoet de belanghebbenden niet. Deze zijn verplicht verschillende aanvragen in te dienen om de verschillende samenstellende elementen van het ouderdoms- of weduwpensioen te bekomen. Zij ontvangen twee pensioentitels; de eerste voor de rente en de Rijksbijdrage, de tweede voor de andere elementen. De rechthebbenden ontvangen om de drie maanden de termijnen der renten en maandelijks deze der andere elementen.

Daarenboven worden de vier openbare diensten, waarvan sprake, niet op paritaire wijze beheerd.

Het wetsontwerp maakt een einde aan die toestand; het brengt helderheid en vereenvoudiging.

Het voorziet de oprichting onder staatswaarborg, van een openbare dienst « Rijksdienst voor ouderdomspensioenen » genoemd, op paritaire wijze beheerd, en belast met de toepassing van het nieuw pensioenstelsel.

Deze Rijksdienst slurpt de Nationale Kas voor de ouderdomsrente- en weduwrentetoeslagen en de wezentoelagen op alsmede het Fonds voor weduwen en wezen; hij neemt hun bevoegdheden over, hun actief en hun passief en volgt hen op in hun rechten en verplichtingen.

Er moet opgemerkt worden dat deze diensten op dit ogenblik niet alleen bevoegd zijn voor de werknemers beoogd bij deze wet, maar ook voor de vrijwillig verzekerden en de bedienden.

In afwachting dat de wetgever het pensioenstelsel van deze twee categorieën van verzekerden heeft kunnen herzien, is de Regering van oordeel dat het niet aangewezen is een vijfde openbare dienst bij de vier vorige te voegen, maar dat het rationeler en economischer is de nieuwe Rijksdienst te belasten met de zending der twee diensten die verdwijnen.

Voor het overige zal de Koning de organisatie en de werking van de nieuwe dienst vaststellen.

In dezelfde geest van vereenvoudiging, van besparing en van doeltreffendheid voorziet het ontwerp dat de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen de verplichting heeft bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, al zijn fondsen, met uitzondering van deze nodig tot dekking van zijn beheerskosten, te deponeren.

Het bepaalt bovendien dat de Algemene Spaar- en Lijfrentekas ermede belast is, namens en voor rekening van de Rijksdienst diens financiële en technische verrichtingen te doen inzonderheid de betaling van de uitkeringen volgens de door de Koning te bepalen modaliteiten en voorwaarden.

Het neerleggen der fondsen bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas en de uitvoering der financiële verrichtingen van de Dienst door dit organisme, vermijden de oprichting in de schoot van de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen van financiële diensten belast met het beheer en de belegging der fondsen dan wanneer de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, achtenswaardige instelling, die het vertrouwen van het publiek geniet en onder Staatswaarborg werkt, hiertoe bijzonder bevoegd en uitgerust is.

VI. — RECHTSCOLLEGES VOOR BETWISTE ZAKEN.

De toepassing van het nieuw stelsel zal onvermijdelijk betwistingen verwekken en zal gebeurlijk sancties met zich brengen.

Heden behoren de betwistingen in zake ouderdoms- en

vieillesse et de veuve sont de la compétence exclusive des tribunaux de l'ordre judiciaire (1).

Il en est de même en ce qui concerne les contestations relatives à la contribution de l'Etat (2).

Les litiges en matière de majoration de rente de vieillesse et de complément de pension de vieillesse ou de survie relèvent au contraire des commissions d'appel régionales et de la Commission supérieure des pensions de vieillesse; cette dernière ne peut être saisie que par le Ministre et non par les intéressés.

Enfin, si une contestation venait à surgir en matière de majoration de rente de veuve et d'allocations d'orphelins, il n'existe aucune juridiction pour la trancher.

Les décisions des tribunaux de l'ordre judiciaire rendues en dernier ressort sont susceptibles d'être déférées à la censure de la Cour de Cassation, en cas de violation de la loi et des formes substantielles, soit prescrites à peine de nullité.

Celles des commissions d'appel régionales et de la Commission supérieure des pensions peuvent faire l'objet d'un recours en annulation devant le Conseil d'Etat, soit en cas de violation de la loi ou de formes substantielles ou prescrites à peine de nullité, soit en cas de détournement ou d'excès de pouvoir. Mais dans ce cas, il n'existe pas de possibilités de renvoi devant une autre juridiction et les textes ne prévoient même pas que la décision annulée puisse être renvoyée devant la juridiction qui a tranché mais autrement composée. Lorsque le Conseil d'Etat annule une décision, la Commission qui l'a rendue est saisie à nouveau et est placée devant l'alternative de conformer la décision annulée ou de se déjuger.

En outre, les textes qui régissent la matière ne prévoient ni une procédure contradictoire, ni la publicité des audiences, ni l'obligation de motiver les décisions. Malgré les lacunes de leur statut ces juridictions ont accompli leur mission avec zèle et conscience, mais on se doit de constater qu'elles n'offrent pas aux intéressés toutes les garanties qu'ils ont droit d'attendre de véritables tribunaux organisés et fonctionnant conformément à ces règles fondamentales dont le respect s'impose impérativement si l'on veut assurer le règne de la Justice en matière de sécurité sociale en général et de pensions en particulier.

Pour remédier à cet état de choses, le projet de loi prévoit que, conformément à l'article 94 de la Constitution, le Roi instituera des juridictions contentieuses chargées de juger les contestations qui ont pour objet les droits résultant de ses chapitres Ier, II et III, y compris les contestations concernant les rentes et la contribution de l'Etat et d'appliquer à la requête de l'Office national des pensions les sanctions prévues par les articles 52 et 53.

VII. — DISPOSITIONS FINALES.

La législation mentionnée à l'article 56 du présent projet de loi s'applique :

1° aux travailleurs visés par le présent projet en ce qui concerne tous les éléments constitutifs de leur pension

(1) Exposé des motifs de la loi du 15 décembre 1937, document parlementaire. Chambre des Représentants, session 1936-1937, n° 280, p. 29.

(2) Cassation 27 septembre 1928 et 25 octobre 1934, conclusions du Procureur Général Paul Leclercq, Pas. 1928, I, 231, et 1935, I, 29.

weduwrenten tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewone rechtbanken (1).

Dit geldt ook voor de betwistingen betreffende de Rijksbijdrage (2).

De gedingen in zake de ouderdomsrentetoeslag en in zake het aanvullend ouderdoms- en overlevingspensioen behoren echter tot de bevoegdheid van de gewestelijke Commissies van beroep inzake ouderdomspensioenen en van de Hoge Commissie voor ouderdomspensioenen; bij deze laatste kan de zaak enkel door de Minister en niet door de belanghebbenden aanhangig gemaakt worden.

Indien, tenslotte, een betwisting zou oprijzen in zake weduwrentetoeslag en wezentoeelagen bestaat er geen enkel rechtscollege om deze te beslechten.

De beslissingen der gewone rechtbanken in laatste aanleg gewezen zijn vatbaar voor onderwerping aan de censuur van het Hof van Verbreking, in geval van schending van de wet en van de hetzij substantiële hetzij op straf van nietigheid voorgeschreven vormvereisten.

Deze van de gewestelijke commissies van beroep in zake ouderdomspensioenen en van de Hoge Commissie voor ouderdomspensioenen kunnen het voorwerp uitmaken van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State, hetzij wegens schending van de wet of van de substantiële of op straf van nietigheid voorgeschreven vormvereisten, hetzij in geval van machtsafwijking of -overschrijding. In dit geval echter bestaat er geen mogelijkheid tot verwijzing naar een ander rechtscollege en de tekst voorziet zelfs de mogelijkheid niet dat de nietigverklarde beslissing kan verwezen worden naar het rechtscollege dat de beslissing heeft geveld, doch anders samengesteld. Wanneer de Raad van State een beslissing vernietigt wordt de zaak opnieuw aanhangig gemaakt bij de Commissie die de beslissing heeft getroffen en die voor de keus gesteld wordt de vernietigde beslissing te bevestigen of deze te herzien.

Daarenboven voorziet de tekst geen tegensprekelijke rechtspleging, geen openbaarheid der terechtzittingen en geen verplichting de beslissingen te motiveren. Niettegenstaande de gebreken van hun statuut hebben deze rechtscolleges hun zending met ijver en nauwgezetheid vervuld, maar men stelt vast dat zij aan de belanghebbenden niet alle waarborgen bieden die deze mogen verwachten van echte rechtbanken die ingericht zijn en zetelen met inachtneming van de grondregelen, waarvan de naleving zich gebiedend opdringt, zo men de gerechtigdheid inzake maatschappelijke zekerheid in 't algemeen en meer bepaald inzake pensioenen wil verzekeren.

Om aan die toestand te verhelpen voorziet het wetsontwerp dat, overeenkomstig artikel 94 der Grondwet, de Koning rechtscolleges voor betwiste zaken zal instellen, gelast de betwistingen te beslechten die de rechten voortvloeiend uit hoofdstukken I, II en III tot voorwerp hebben, met inbegrip van de betwistingen met betrekking tot de renten en de Rijksbijdrage en de toepassing op aanvraag van de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen van de sancties voorzien bij artikelen 52 en 53.

VII. — SLOTBEPALINGEN.

De in artikel 56 bedoelde wetgeving is toepasselijk op :

1° de werknemers bij dit ontwerp beoogd wat al de samenstellende elementen van hun pensioen betreft (rente,

(1) Memorie van Toelichting van de wet van 15 December 1937, Parl. Besch., Kamer der Volksvertegenwoordigers, zitting 1936-1937, n° 280, blz. 29.

(2) Verbr. 27 September 1928 en 25 October 1934, Besluiten van Procureur-Generaal Paul Leclercq, Pas. 1928, I, 231, en 1935, I, 29.

(rente, contribution de l'Etat, majoration, complément et supplément);

2° aux assurés libres, en ce qui concerne tous les éléments constitutifs de leur pension (rente, contribution de l'Etat, majoration et supplément);

3° aux employés, en ce qui concerne certains éléments de leur pension (majoration, complément et supplément).

Cette législation cessera d'être applicable aux travailleurs visés au présent projet, ainsi qu'à leur veuve, à l'exception, toutefois, des dispositions concernant :

1° les rentes de vieillesse et de veuve constituées ou en cours de constitution, à la date d'entrée en vigueur de la présente loi;

2° la contribution de l'Etat afférente à ces rentes;

3° les versements complémentaires.

Les deux premières exceptions ont été motivées au cours du présent exposé.

La troisième exception doit permettre aux travailleurs appelés à bénéficier du présent projet d'effectuer encore auprès de la Caisse générale d'épargne et de retraite, des versements en vue de se constituer des rentes complémentaires à la pension légale.

D'autre part, le présent projet de loi ne contient que des principes fondamentaux et des règles générales; il peut être considéré comme une loi de cadre. C'est pourquoi, tenant compte d'un arrêt de la Cour de Cassation, toutes Chambres réunies, du 18 novembre 1924 (Pasicrisie 1925, I, 25), son article 60 permet au Roi de prendre tous les arrêtés complémentaires nécessaires pour assurer son exécution.

Tel est, Mesdames, Messieurs, le projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale.

Rijksbijdrage, toeslag, aanvullend pensioen en bijslag);

2° de vrijwillig verzekerden wat al de samenstellende elementen van hun pensioen betreft (rente, Rijksbijdrage, toeslag en bijslag).

3° de bedienden wat zekere elementen van hun pensioen betreft (toeslag, aanvullend pensioen en bijslag).

Deze wetgeving zal niet meer toepasselijk zijn op de door dit ontwerp beoogde werknemers, evenmin als op hun weduwe, behalve evenwel de bepalingen betreffende :

1° de ouderdoms- en weduwrenten samengesteld of in samenstelling bij de inwerkingtreding van deze wet;

2° de Rijksbijdrage bij deze renten;

3° de aanvullende stortingen.

De eerste twee uitzonderingen werden in deze memorie gerechtvaardigd.

De derde uitzondering moet de werknemers, rechthebbenden van dit ontwerp, toelaten bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas nog stortingen te verrichten om aanvullende renten bij het wettelijk pensioen samen te stellen.

Dit ontwerp bevat, anderzijds, slechts de grondbeginselen en de algemene regelen; het kan als een kaderwet aangezien worden. Om deze reden en rekening houdende met een arrest van het Hof van Verbreking, zetelend met verenigde Kamers, van 18 November 1924 (Pasicrisie 1925, I, 25), geeft artikel 60 de Koning de macht alle aanvullende besluiten nodig tot de uitvoering ervan te treffen.

Dit is, Mevrouwen, Mijne Heren, het ontwerp van wet dat de Regering de eer heeft aan uw beraadslagingen voor te leggen.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

G. VAN DEN DAELE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale, le 9 février 1952, d'une demande d'avis sur un projet de loi « relatif à la pension de vieillesse », et ultérieurement sur des amendements à ce projet, a donné en sa séance du 12 février 1952 l'avis suivant :

Le 2 janvier 1952, le Conseil d'Etat a été saisi d'une demande d'avis sur un projet de loi relatif à la pension de vieillesse.

Dans son avis rendu le 7 janvier 1952, le Conseil d'Etat fit diverses suggestions concernant le champ d'application du projet, la pension de la veuve en cas de mariages successifs, les juridictions contentieuses, les sanctions administratives et les arrérages échus et non payés au décès d'un bénéficiaire. Le Conseil d'Etat proposa aussi des modifications de forme.

Ces suggestions ont été admises par le Gouvernement et reprises dans le projet soumis au Conseil d'Etat le 9 février 1952.

Le nouveau projet ne soulève plus qu'une observation à propos de l'article 55.

Aux termes de cet article, la Caisse nationale des majorations de rentes de vieillesse et de veuve et des allocations d'orphelins sera fusionnée avec l'Office national des pensions de vieillesse que le projet institue.

Or, ladite Caisse nationale est un des organismes d'intérêt public que le Gouvernement a l'intention de soumettre à un contrôle selon des modalités prévues par un projet de loi dont le dépôt à bref délai est annoncé dans l'exposé général du budget des recettes et des dépenses pour l'exercice 1952 (Doc. parl. n° 4, Chambre des Représentants, session 1951-1952, p. 5).

Ce projet de loi qui a été soumis naguère au Conseil d'Etat devra être éventuellement amendé pour tenir compte de la fusion envisagée par le présent projet.

La chambre était composée de :

Messieurs : J. Suetens, premier président du Conseil d'Etat, président;

M. Somerhausen, G. Van Bunnem, conseillers d'Etat;
J. Vauthier, F. Duchêne, assesseurs de la section de législation;
G. Piquet, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. Suetens.

Le Greffier,
(s.) G. PIQUET.

Le Président,
(s.) J. SUETENS.

Pour deuxième expédition délivrée à M. le Ministre du Travail et de Prévoyance Sociale.

Le 15 février 1952.

Le Greffier du Conseil d'Etat,
R. DECKMYN.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 9e Februari 1952 door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « betreffende het ouderdomspensioen », en naderhand over amendementen op dit ontwerp, heeft ter zitting van 12 Februari 1952 het volgend advies gegeven :

De 2^e Januari 1952 werd het advies van de Raad van State gevraagd over een ontwerp van wet betreffende het ouderdomspensioen.

In zijn advies van 7 Januari 1952 deed de Raad van State verschillende voorstellen in verband met het toepassingsgebied van het ontwerp, het weduwpensioen in geval van achtereenvolgende huwelijken, de rechtscollages voor betwiste zaken, de administratieve sancties en de bij het overlijden van een gerechtigde vervallen en niet uitbetaalde achterstallen. De Raad van State stelde ook vormwijzigingen voor.

De Regering heeft die voorstellen aanvaard en overgenomen in het ontwerp, dat de 9^e Februari 1952 aan de Raad van State werd voorgelegd.

Bij het nieuw ontwerp is maar een enkele opmerking te maken, namelijk in verband met artikel 55.

Luidens dat artikel zal de Nationale Kas voor ouderdoms- en weduwentoeslagen en wezentoeelagen met de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen worden versmolten.

Genoemde Nationale Kas is echter een van de instellingen van openbaar nut welke de Regering voornemens is aan controle te onderwerpen volgens de regelen bepaald in een ontwerp van wet dat, volgens de algemene toelichting van de begroting van ontvangsten en uitgaven voor het dienstjaar 1952 (Parl. Doc. n° 4, Kamer der Volksvertegenwoordigers, zitting 1951-1952, blz. 5), eerstdaags zal worden neergelegd.

Dat ontwerp van wet, waarover de Raad van State onlangs heeft geadviseerd, zou eventueel moeten worden gewijzigd om rekening te houden met de in het onderhavige ontwerp overwogen versmelting.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : J. Suetens, eerste-voorzitter van de Raad van State, voorzitter;

M. Somerhausen, G. Van Bunnem, raadsheren van State;
J. Vauthier, F. Duchêne, bijzitters van de afdeling wetgeving;
G. Piquet, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. Suetens.

De Griffier,
(get.) G. PIQUET.

De Voorzitter,
(get.) J. SUETENS.

Voor tweede uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

De Griffier van de Raad van State,
R. DECKMYN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges.

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale est chargé de présenter en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

CHAPITRE PREMIER.

Dispositions générales.

Article premier.

La présente loi a pour objet d'organiser un régime de pensions de vieillesse et de prestations en cas de décès au profit :

1° des travailleurs occupés en Belgique en exécution d'un contrat de travail, d'un contrat de service domestique, d'un contrat de travail à domicile, d'un contrat d'engagement pour la pêche maritime, d'un contrat d'engagement pour le service de bâtiments de navigation intérieure ou de tous autres contrats de louage de travail, à l'exception de ceux qui permettent au travailleur de bénéficier de l'un des régimes de retraite prévus à l'article 2;

2° des veuves des travailleurs dont il est question au 1° ainsi que des veuves des travailleurs décédés avant l'entrée en vigueur de la présente loi et qui ont été occupés en Belgique en exécution de l'un des contrats énumérés au 1°.

Le Roi, suivant des modalités qu'il détermine, peut étendre le bénéfice du régime instauré par la présente loi à d'autres travailleurs et à leurs veuves, à l'exception des personnes visées à l'article 2 et des agents définitifs de l'Etat, des provinces, des communes ou de la Société nationale des chemins de fer belges.

Art. 2.

Ne tombent pas sous l'application de la présente loi, les travailleurs qui sont soumis à la législation relative au régime de retraite des employés, des ouvriers mineurs ou des marins naviguant sous pavillon belge ainsi que leurs veuves.

Art. 3.

La présente loi détermine les cotisations que les travailleurs et leurs employeurs doivent verser en exécution de ses prescriptions.

Elle maintient le droit à la rente constituée ou en cours de constitution jusqu'à la date d'entrée en vigueur de la présente loi, conformément aux lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

WETSONTWERP.

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is gelast in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers, het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK EEN.

Algemene bepalingen.

Eerste artikel.

Deze wet strekt er toe een stelsel inzake ouderdomspensioenen en uitkeringen bij overlijden in te richten ten voordele van :

1° de werknemers, in België tewerkgesteld ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst, een dienstbodenccontract, een thuisarbeiderscontract, een contract voor de zeevisserij, een wervingscontract voor de binnenscheepvaart of enig ander contract van huur van arbeid met uitsluiting van contracten waardoor de werknemer in aanmerking komt voor een pensioenstelsel als bedoeld in artikel 2;

2° de weduwen der onder 1° bedoelde werknemers en de weduwen der werknemers die vóór de inwerkingtreding van deze wet zijn overleden en die in België tewerkgesteld zijn geweest ter uitvoering van een der onder 1° opgesomde contracten.

De Koning kan, volgens door Hem te bepalen modaliteiten, het bij deze wet ingevoerd stelsel van toepassing verklaren op andere werknemers en hun weduwen, met uitzondering van de personen bedoeld bij artikel 2 en van het vast personeel van het Rijk, de provinciën, de gemeenten of de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

Art. 2.

Deze wet is niet van toepassing op de werknemers die vallen onder de wetgeving op het pensioenstelsel van de bedienden, van de mijnwerkers, of van de zeelieden varende onder Belgische vlag, evenmin als op hun weduwen.

Art. 3.

Deze wet bepaalt de bijdragen die de werknemers en hun werkgevers ter uitvoering van haar voorschriften moeten storten.

Zij handhaaft het recht op de gevestigde rente of op de rente die tot de datum van de inwerkingtreding van deze wet gevestigd wordt, overeenkomstig de geordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood.

Elle garantit :

1° au travailleur qui a cotisé conformément à ses prescriptions et, dans les cas déterminés par le Roi, à son épouse, un droit à une pension de vieillesse;

2° à sa veuve, un droit à une pension de veuve, à une allocation de veuve ou à une indemnité de réadaptation.

Art. 4.

La pension de vieillesse et la pension de veuve sont calculées en fonction :

1° de la durée de la carrière professionnelle du travailleur. La carrière comprend les périodes d'activité et celles d'inactivité que le Roi assimile aux précédentes;

2° des rémunérations brutes proméritées par le travailleur et des rémunérations fictives qui sont afférentes aux périodes d'inactivité et que le Roi détermine. Ces rémunérations sont adaptées en fonction des fluctuations de la moyenne générale des rémunérations selon des modalités que le Roi détermine.

Art. 5.

L'allocation de veuve et l'indemnité de réadaptation sont établies en tenant compte uniquement de l'article 4, 2°.

Art. 6.

La pension de vieillesse, la pension de veuve et l'allocation de veuve varient suivant les fluctuations du coût de la vie; le Roi détermine les modalités de ces variations.

Art. 7.

Il est tenu, pour chaque travailleur appelé à bénéficier de la présente loi, un compte individuel dans lequel sont inscrits les cotisations ainsi que les renseignements relatifs à la carrière et aux rémunérations visées à l'article 4; et au montant équivalent à la rente visée à l'article 14, alinéa 3.

Le travailleur reçoit chaque année un extrait de son compte individuel.

Art. 8.

Les prestations visées à l'article 3, alinéa 3, ne prennent cours que si leur bénéficiaire a cessé toute activité professionnelle autre qu'un travail occasionnel; la reprise d'une activité professionnelle suspend le bénéfice des prestations.

Le Roi détermine ce qu'il faut entendre par le travail occasionnel.

Art. 9.

Ces prestations sont réduites, dans une proportion déterminée par le Roi, lorsque leur bénéficiaire est un ressortissant d'un pays avec lequel la Belgique n'a pas conclu de convention de sécurité sociale.

Art. 10.

Ces prestations ne sont fournies qu'aux bénéficiaires résidant effectivement en Belgique, au Congo-belge ou dans les territoires du Ruanda-Urundi, sans préjudice des dispositions des conventions internationales en matière de sécurité sociale.

Zij waarborgt :

1° aan de werknemer, die overeenkomstig haar voorschriften bijgedragen heeft en, in de door de Koning bepaalde gevallen, aan zijn echtgenote, een recht op een ouderdomspensioen;

2° aan zijn weduwe, een recht op een weduwspensioen, op een weduwtoelage of op een wederaanpassingsvergoeding.

Art. 4.

Het ouderdomspensioen en het weduwspensioen worden berekend in functie van :

1° de duur van de beroepsloopbaan van de werknemer. De loopbaan omvat de arbeidsperioden en de perioden van inactiviteit die de Koning met de vorigen gelijkstelt.

2° de bruto-bezoldigingen door de werknemer verdiend en de fictieve bezoldigingen die betrekking hebben op de perioden van inactiviteit die de Koning bepaalt.

Deze bezoldigingen worden aangepast in functie van de schommelingen van het algemeen gemiddelde der bezoldigingen, volgens modaliteiten die de Koning bepaalt.

Art. 5.

Bij de vaststelling van de weduwtoelage en van de wederaanpassingsvergoeding wordt uitsluitend rekening gehouden met artikel 4, 2°.

Art. 6.

Het ouderdomspensioen, het weduwspensioen en de weduwtoelage veranderen volgens de schommelingen van de levensduurte; de Koning bepaalt de modaliteiten van deze veranderingen.

Art. 7.

Voor elke werknemer die voor deze wet in aanmerking komt wordt een individuele rekening gehouden waarin de bijdragen worden opgetekend en de gegevens betreffende de loopbaan en de bezoldigingen bedoeld bij artikel 4 en het bedrag gelijkwaardig aan de rente bedoeld bij artikel 14, derde lid.

De werknemer ontvangt jaarlijks een uittreksel van zijn individuele rekening.

Art. 8.

De bij artikel 3, derde lid, bedoelde uitkeringen gaan slechts in zo de gerechtigde alle beroepsbedrijvigheid behalve gelegenheidswerk stopzet; de hervatting van een beroepsbedrijvigheid schorst het genot der uitkeringen.

De Koning bepaalt wat onder gelegenheidswerk moet worden verstaan.

Art. 9.

Deze uitkeringen worden verminderd, in een door de Koning bepaalde verhouding, indien de gerechtigde een onderdaan is van een land waarmee België geen overeenkomst in zake maatschappelijke zekerheid heeft gesloten.

Art. 10.

Deze uitkeringen worden slechts verstrekt aan de gerechtigden die werkelijk in België, in Belgisch-Congo of in de gebieden Ruanda-Urundi verblijven, onverminderd de bepalingen van de internationale overeenkomsten in zake maatschappelijke zekerheid.

Art. 11.

Les paiements sont effectués au moyen d'assignations postales entre les mains et au domicile de leur bénéficiaire; chacun d'eux fait l'objet d'une seule assignation.

CHAPITRE II.

De la pension de vieillesse.

Art. 12.

La pension de vieillesse prend cours à partir de 65 ans pour un homme et de 60 ans pour une femme.

Toutefois, au choix et à la demande de l'intéressé, elle peut prendre cours dans la période de 5 années qui précède les âges susvisés; dans ce cas, elle est réduite de 7 p. c. par année d'anticipation.

Néanmoins, s'il s'agit d'un travailleur qui a été occupé dans un métier particulièrement insalubre, les nombres 65 et 60 indiqués à l'alinéa précédent sont ramenés respectivement à 60 et 55.

Le Roi détermine les métiers particulièrement insalubres et les autres conditions d'application de l'alinéa précédent.

Art. 13.

La pension est calculée proportionnellement :

1° au nombre d'années de la carrière visée à l'article 4 et postérieure à l'entrée en vigueur de la présente loi.

Chaque année de carrière intervient à raison de 1/45° pour le travailleur masculin et de 1/40° pour le travailleur féminin;

2° à la moyenne annuelle des rémunérations visées au même article.

Cette moyenne intervient à raison de 60 p. c. pour le travailleur ayant son épouse à charge et de 45 p. c. pour les autres bénéficiaires.

Art. 14.

La pension atteint son montant maximum après une carrière de 45 ans pour un homme ou de 40 ans pour une femme.

Lorsque la durée de la carrière est supérieure à 45 années pour un homme ou à 40 années pour une femme, la moyenne annuelle est calculée sur les 45 ou les 40 années les plus avantageuses pour le bénéficiaire.

La pension ne peut être inférieure au montant équivalent à la rente calculée, d'après des tarifs que le Roi détermine, en se basant sur une cotisation égale à 5,5 p. c. des rémunérations brutes et fictives du travailleur, sans que soit opérée l'adaptation prévue à l'article 4.

Art. 15.

Si le bénéficiaire a été victime d'un accident du travail ou d'une maladie professionnelle, le montant de sa pension de vieillesse est diminué des indemnités et allocations accordées en vertu des législations relatives à la réparation des dommages résultant d'accidents du travail ou de maladies professionnelles.

Toutefois, cette déduction n'est opérée que dans la mesure où les dites indemnités et allocations excèdent soit l'allocation qui lui serait accordée si l'accident était sur-

Art. 11.

De betalingen worden gedaan bij postassignatie in handen en ter woonplaats van de gerechtigde; iedere betaling geschiedt door middel van één enkele assignatie.

HOOFDSTUK II.

Ouderdomspensioen.

Art. 12.

Het ouderdomspensioen gaat in vanaf 65 jaar voor een man en 60 jaar voor een vrouw.

Naar keuze en op verzoek van de betrokkene kan het evenwel ingaan in de loop van de tijdspanne van 5 jaar die voormelde leeftijden voorafgaat; in dit geval wordt het met 7 t. h. per jaar vervroeging verminderd.

Niettemin wanneer het gaat om een werknemer die in een bijzonder ongezond beroep was tewerkgesteld worden de in vorig lid vermelde cijfers 65 en 60 onderscheidenlijk teruggebracht op 60 en 55.

De Koning bepaalt de als bijzonder ongezond te beschouwen beroepen en de andere toepassingsvoorwaarden van het voorgaand lid.

Art. 13.

Het pensioen wordt berekend in verhouding tot :

1° het aantal jaren van de loopbaan bedoeld bij artikel 4 die volgen op de inwerkingtreding van deze wet.

Elk jaar van de loopbaan wordt in aanmerking genomen naar rato van 1/45° voor de mannelijke werknemer en naar rato van 1/40° voor de vrouwelijke werknemer;

2° het jaarlijks gemiddelde van de bij hetzelfde artikel bedoelde bezoldigingen.

Dit gemiddelde wordt in aanmerking genomen naar rato van 60 t. h. voor een werknemer met zijn echtgenote ten laste en naar rato van 45 t. h. voor de andere gerechtigden.

Art. 14.

Het maximumbedrag van het pensioen wordt bereikt na een loopbaan van 45 jaar voor een man en van 40 jaar voor een vrouw.

Wanneer de duur van de loopbaan meer bedraagt dan 45 jaar voor een man of 40 jaar voor een vrouw, wordt het jaarlijks gemiddelde berekend op de 45 of op de 40 jaar die voor de gerechtigde het voordeligst zijn.

Het pensioen mag niet minder belopen dan het bedrag gelijkwaardig aan de rente berekend volgens de door de Koning te bepalen tarieven, op basis van een bijdrage gelijk aan 5,5 t. h. van de bruto en fictieve bezoldigingen van de werknemer, zonder de in artikel 4 bedoelde aanpassing toe te passen.

Art. 15.

Indien de gerechtigde door een arbeidsongeval of een beroepsziekte werd getroffen, wordt het bedrag van zijn ouderdomspensioen verminderd met de vergoedingen en toelagen, toegekend krachtens de wetgevingen betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen of uit beroepsziekten.

Deze vermindering wordt echter alleen toegepast in de mate waarin die vergoedingen en toelagen hoger zijn dan de toelage welke hem zou zijn verleend indien het ongeval

venu avant le 1er juillet 1905, soit le montant maximum de l'allocation à laquelle il pourrait prétendre en vertu de la réglementation relative à l'octroi d'allocations supplémentaires en faveur de certains bénéficiaires de la loi du 24 juillet 1927 sur la réparation des dommages causés par les maladies professionnelles.

Art. 16.

Par dérogation à l'article 13, le travailleur qui, à la date d'entrée en vigueur de la loi est âgé de 20 ans au moins et satisfait aux prescriptions des articles 17 à 19 ou jouit d'un complément de pension de vieillesse, bénéficie d'une pension calculée conformément aux articles 20 à 22.

Art. 17.

Le travailleur visé à l'article 16 doit avoir été occupé, habituellement et en ordre principal, conformément à l'article 1er ou à ses arrêtés d'exécution, pendant les quatre cinquièmes de la période allant de la date d'entrée en vigueur de la présente loi à la date de sa demande de pension.

Toutefois, si cette période ne comprend pas quinze années au moins, il y a lieu d'ajouter les années antérieures à la date d'entrée en vigueur de la présente loi, nécessaires pour obtenir quinze années consécutives.

Si le travailleur a atteint avant la date d'entrée en vigueur de la présente loi l'âge de 65 ans, s'il s'agit d'un homme, ou l'âge de 60 ans, s'il s'agit d'une femme, la période comprend les quinze années consécutives précédant immédiatement l'âge de 65 ans ou de 60 ans.

Les occupations en qualité d'employé, d'ouvrier mineur, de marin naviguant sous pavillon belge ou d'agent définitif de l'Etat, des provinces, des communes ou de la Société nationale des chemins de fer belges, sont prises en considération.

Art. 18.

Le Roi détermine les journées d'inactivité qui, au cours de la période visée à l'article 17, sont assimilables à des journées d'activité.

Art. 19.

La preuve de l'occupation visée à l'article 17 est faite :

1° pour les années antérieures à 1945, par toutes voies de droit;

2° du 1er janvier 1945 à la date d'entrée en vigueur de la présente loi, par des documents établissant que le travailleur a cotisé en vue de sa pension;

3° à partir de l'entrée en vigueur de la présente loi, par les inscriptions au compte individuel visé à l'article 7.

Art. 20.

Le travailleur visé à l'article 16 bénéficie d'une pension de vieillesse dont le montant annuel est fixé, sans préjudice de l'article 15, à 26.000 francs ou à 17.300 francs, selon qu'il a son épouse à charge ou non.

Toutefois, lorsque le travailleur est marié et que chacun des conjoints satisfait aux prescriptions de l'article 17, le montant annuel de la pension de vieillesse de chacun d'eux est fixé ou ramené à 13.000 francs, sans préjudice de l'article 15.

vóór 1 Juli 1905 had plaats gehad of hoger dan het maximum-bedrag van de toelage waarop hij aanspraak zou kunnen maken krachtens de reglementering betreffende de toekenning van bijkomende toelagen ten voordele van sommige gerechtigden op de wet van 24 Juli 1927 betreffende schadeloosstelling inzake beroepsziekten.

Art. 16.

In afwijking van artikel 13, is de werknemer die bij de inwerkingtreding van de wet ten minste 20 jaar oud is en voldoet aan de bepalingen van de artikelen 17 tot 19 of het aanvullend ouderdomspensioen geniet, gerechtigd op een pensioen berekend overeenkomstig de artikelen 20 tot 22.

Art. 17.

De werknemer bedoeld in artikel 16 moet gewoonlijk en hoofdzakelijk te werk gesteld geweest zijn overeenkomstig artikel 1 of de uitvoeringsbesluiten ervan, tijdens de vier vijfden van de periode lopende van de datum van de inwerkingtreding van deze wet tot de datum van zijn pensioensaanvraag.

Indien deze periode echter niet ten minste vijftien jaar omvat, moeten de jaren vóór de datum van de inwerkingtreding van deze wet, nodig om vijftien opeenvolgende jaren te bekomen, daaraan worden toegevoegd.

Heeft de werknemer vóór de datum van de inwerkingtreding van deze wet de leeftijd bereikt van 65 jaar voor een man, of van 60 jaar voor een vrouw, dan omvat de periode vijftien opeenvolgende jaren welke aan de leeftijd van 65 jaar of van 60 jaar onmiddellijk voorafgaan.

De tewerkstellingen als bediende, als mijnwerker, als zeeman varende onder Belgische vlag of als lid van het vast personeel van het Rijk, de provinciën, de gemeenten of de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, worden in aanmerking genomen.

Art. 18.

De Koning bepaalt de dagen van inactiviteit en die, tijdens de in artikel 17 bedoelde periode, met arbeidsdagen kunnen worden gelijkgesteld.

Art. 19.

Het bewijs van tewerkstelling bedoeld in artikel 17 wordt geleverd :

1° wat de jaren vóór 1945 betreft, door alle rechtsmiddelen;

2° van 1 Januari 1945 tot de datum van de inwerkingtreding van deze wet, door documenten waaruit blijkt dat de werknemer met het oog op zijn pensioen bijgedragen heeft;

3° vanaf de inwerkingtreding van deze wet door de inschrijvingen op de individuele rekening bedoeld in artikel 7.

Art. 20.

De werknemer bedoeld in artikel 16 is gerechtigd op een ouderdomspensioen waarvan het jaarlijks bedrag, onverminderd artikel 15, vastgesteld is op 26.000 frank of op 17.300 frank, naargelang hij zijn echtgenote al dan niet ten laste heeft.

Indien, nochtans, de werknemer gehuwd is en ieder der echtgenoten voldoet aan de voorschriften van artikel 17, wordt het jaarlijks ouderdomspensioen van ieder van hen gesteld op of verminderd tot 13.000 frank, onverminderd artikel 15.

Art. 21.

La pension de vieillesse garantie par l'article 20 est :

1° augmentée de la rente prévue à l'article 3, alinéa 2, et diminuée de la rente théorique établie par le Roi;

2° augmentée d'un montant égal à la différence entre la pension établie conformément aux articles 13 et 14, alinéas 1 et 2, et une quotité de la pension garantie par l'article 20.

Cette quotité s'obtient en multipliant le montant prévu à l'article 20 par une fraction dont le numérateur exprime le nombre d'années de carrière accomplies depuis la mise en vigueur de la présente loi et dont le dénominateur est 45 ou 40 selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme.

Art. 22.

Lorsque le bénéficiaire de la pension de vieillesse garantie par l'article 20 a été occupé également en qualité d'employé, d'ouvrier mineur, de marin naviguant sous pavillon belge ou d'agent définitif de l'Etat, des provinces, des communes ou de la Société nationale des chemins de fer belges, le montant de la pension de vieillesse est multiplié par une fraction dont le numérateur exprime le nombre d'années pendant lesquelles le travailleur a été occupé, conformément à l'article 1er ou à ses arrêtés d'exécution et dont le dénominateur est 45 ou 40 selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme.

CHAPITRE III.

Des prestations en cas de décès du travailleur.

SECTION 1.

De la pension de veuve.

Art. 23.

La pension de veuve prend cours à partir de 60 ans.

Toutefois, au choix et à la demande de l'intéressée, elle peut prendre cours dans la période de 5 années qui précède cet âge: dans ce cas, elle est réduite de 7 p. c. par année d'anticipation.

Art. 24.

L'octroi de la pension de veuve est subordonné à un an de mariage au moins.

Le bénéfice de la pension de veuve est suspendu en cas de remariage.

Art. 25.

La pension de veuve est égale à 50 p. c. de la pension de vieillesse du mari.

Si le mari n'est pas bénéficiaire d'une pension de vieillesse au moment de son décès, la pension de veuve est calculée proportionnellement :

1° au nombre d'années de la carrière du mari visée à l'article 4 et postérieure à l'entrée en vigueur de la présente loi.

Chaque année de carrière intervient à raison de 1/45me;

Art. 21.

Het bij artikel 20 gewaarborgd ouderdomspensioen wordt :

1° verhoogd met de rente bedoeld in artikel 3, tweede lid en verminderd met de door de Koning vastgestelde theoretische rente;

2° verhoogd met een bedrag gelijk aan het verschil tussen het overeenkomstig de artikelen 13 en 14, eerste en tweede lid vastgesteld pensioen en een quotiteit van het bij artikel 20 gewaarborgd pensioen.

Deze quotiteit wordt verkregen door het bedrag bepaald in artikel 20 te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller het aantal dienstjaren vertegenwoordigt sedert de inwerkingtreding van deze wet verricht en waarvan de noemer 45 of 40 is naar gelang het een man of een vrouw betreft.

Art. 22.

Wanneer de gerechtigde op het bij artikel 20 gewaarborgd ouderdomspensioen ook als bediende, als mijnwerker, als zeeman varende onder Belgische vlag of als lid van het vast personeel van het Rijk, de provinciën, de gemeenten of de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen is tewerkgesteld geweest, wordt het bedrag van het ouderdomspensioen vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller het aantal jaren vertegenwoordigt waarin de werknemer overeenkomstig artikel 1 of de uitvoeringsbesluiten ervan was tewerkgesteld, en waarvan de noemer 45 of 40 is naargelang het een man of een vrouw betreft.

HOODSTUK III.

Uitkeringen bij overlijden van de werknemer.

AFDELING I.

Weduwpensioen.

Art. 23.

Het weduwpensioen gaat in op 60 jarige leeftijd.

Het kan evenwel, naar keuze en op verzoek van de betrokkene, ingaan in de periode van de 5 jaren die aan deze leeftijd voorafgaan; in dit geval wordt het met 7 t. h. per jaar vervroeging verminderd.

Art. 24.

Het weduwpensioen wordt eerst na ten minste een jaar huwelijk verleend.

De uitkering van het weduwpensioen wordt bij hertrouwen geschorst.

Art. 25.

Het weduwpensioen is gelijk aan 50 t. h. van het ouderdomspensioen van de man.

Indien de man bij zijn overlijden geen ouderdomspensioen geniet, wordt het weduwpensioen berekend in verhouding tot :

1° het aantal jaren van de loopbaan van de man bedoeld in artikel 4 en volgend op de inwerkingtreding van deze wet.

Elk jaar van de loopbaan wordt in aanmerking genomen naar rato van 1/45e;

2° à la moyenne annuelle des rémunérations du mari visées au même article.

Cette moyenne intervient à raison de 30 p. c.

La pension de veuve ne peut être inférieure à un montant équivalent à la rente de veuve calculée d'après des tarifs que le Roi détermine, en se basant sur une cotisation égale à 5,50 p. c. des rémunérations brutes et fictives du mari sans que soit opérée l'adaptation prévue à l'article 4.

Art. 26.

La pension de la veuve qui a été unie par des mariages successifs à des travailleurs appelés à bénéficier de la présente loi est calculée en tenant compte des carrières et des rémunérations de ses maris défunts; si la durée de ces carrières cumulées dépasse 45 années, seules les 45 années les plus avantageuses pour la bénéficiaire sont prises en considération.

Art. 27.

La pension de veuve est diminuée de la rente de veuve accordée en vertu des législations concernant la réparation des dommages résultant d'accidents du travail ou de maladies professionnelles et établie avant tout paiement en capital, ainsi que des allocations accordées en vertu des mêmes législations.

Toutefois, cette déduction n'est opérée que dans la mesure où les dites rentes et allocations excèdent soit l'allocation qui lui serait accordée si l'accident était survenu avant le 1er juillet 1905 soit le montant maximum de l'allocation à laquelle elle pourrait prétendre en vertu de la réglementation relative à l'octroi d'allocations supplémentaires en faveur de certains bénéficiaires de la loi du 24 juillet 1927 sur la réparation des dommages causés par les maladies professionnelles.

Art. 28.

Par dérogation à l'article 25, la veuve qui, à la date d'entrée en vigueur de la présente loi, jouit d'un complément de pension de survie ou dont le mari, non pensionné au moment du décès, remplissait les conditions prévues aux articles 29 à 31, bénéficie d'une pension de veuve calculée conformément aux articles 32 à 35.

Art. 29.

Le mari dont il est question à l'article 28, doit être âgé de 20 ans au moins à la date d'entrée en vigueur de la présente loi et avoir été occupé habituellement et en ordre principal, conformément à l'article 1er ou à ses arrêtés d'exécution, pendant les quatre cinquièmes de la période allant de la date d'entrée en vigueur de la loi au jour de son décès.

Toutefois, si cette période ne comprend pas 15 années au moins, il y a lieu d'ajouter les années antérieures à la date d'entrée en vigueur de la loi, nécessaires pour obtenir 15 années consécutives.

Le mari décédé avant la date d'entrée en vigueur de la loi doit avoir été occupé dans les conditions fixées à l'alinéa 1er, pendant la période de 15 années consécutives, précédant le jour du décès.

Les occupations du mari en qualité d'employé, d'ouvrier mineur, de marin naviguant sous pavillon belge ou d'agent définitif de l'Etat, des provinces, des communes ou de la

2° het jaarlijks gemiddelde van de bij hetzelfde artikel bedoelde bezoldigingen van de man.

Het gemiddelde wordt in aanmerking genomen naar rato van 30 t. h.

Het weduwpensioen mag niet minder belopen dan het bedrag gelijkwaardig aan de weduwrente, berekend volgens de door de Koning te bepalen tarieven, op basis van een bijdrage gelijk aan 5,50 t. h. van de bruto- en fictieve bezoldigingen van de man, zonder de in artikel 4 bedoelde aanpassing toe te passen.

Art. 26.

Het pensioen van de weduwe die opeenvolgende huwelijken heeft aangegaan met werknemers die voor deze wet in aanmerking komen, wordt berekend met inachtneming van de dienstjaren en de bezoldigingen van haar overleden echtgenoten; wanneer de duur van deze samengevoegde dienstjaren 45 jaar te boven gaat, worden alleen de 45 jaren, die voor de gerechtigde weduwe het gunstigst zijn, in aanmerking genomen.

Art. 27.

Het weduwpensioen wordt verminderd met de weduwrente vóór elke kapitaaluitkering vastgesteld welke krachtens de wetgevingen betreffende de vergoeding der schade voortvloeiende uit arbeidsongevallen of beroepsziekten is toegekend en met de krachtens dezelfde wetgevingen verleende toelagen.

Deze vermindering wordt echter alleen toegepast in de mate waarin die renten en toelagen hoger zijn dan de toelage welke haar zou zijn verleend, indien het ongeval vóór 1 Juli 1905 had plaats gehad of hoger dan het maximum-bedrag van de toelage waarop zij aanspraak zou kunnen maken krachtens de reglementering betreffende de toekenning van bijkomende toelagen ten voordele van sommige gerechtigden op de wet van 24 Juli 1927 betreffende schadeloosstelling inzake beroepsziekten.

Art. 28.

In afwijking van artikel 25 bekommt de weduwe, die bij de inwerkingtreding van deze wet een aanvullend overlevingspensioen geniet of wier man bij zijn overlijden niet gepensionneerd was en de bij artikelen 29 tot 31 gestelde voorwaarden vervulde, een weduwpensioen, berekend overeenkomstig de artikelen 32 tot 35.

Art. 29.

De man waarvan sprake in artikel 28 moet ten minste 20 jaar oud zijn bij de inwerkingtreding van deze wet en gewoonlijk en hoofdzakelijk tewerkgesteld zijn geweest, overeenkomstig artikel 1 of de uitvoeringsbesluiten ervan gedurende de vier vijfden van de periode lopende van de datum van inwerkingtreding van de wet tot de dag van zijn overlijden.

Indien deze periode niet ten minste 15 jaar omvat, moeten de jaren vóór de inwerkingtreding van de wet nodig om 15 opeenvolgende jaren te bekomen, daaraan worden toegevoegd.

De man overleden vóór de inwerkingtreding van de wet moet tewerkgesteld zijn geweest onder de bij het eerste lid vastgestelde voorwaarden, gedurende de periode van 15 opeenvolgende jaren die de dag van het overlijden voorafgaan.

De tewerkstellingen van de man als bediende, als mijnwerker, als zeeman varende onder Belgische vlag, of als lid van het vast personeel van het Rijk, de provinciën, de

Société nationale des chemins de fer belges, sont prises en considération.

Art. 30.

Le Roi détermine les journées d'inactivité, qui au cours de la période visée à l'article 29, sont assimilables à des journées d'activité.

Art. 31.

Le preuve de l'occupation visée à l'article 29 est faite :

1° pour les années antérieures à 1945, par toutes voies de droit;

2° du 1er janvier 1945 à la date d'entrée en vigueur de la présente loi, par des documents établissant que le travailleur a cotisé en vue de sa pension;

3° à partir de l'entrée en vigueur de la présente loi, par les inscriptions, au compte individuel visé à l'article 7.

Art. 32.

La veuve dont il est question à l'article 28 bénéficie d'une pension de veuve dont le montant annuel est fixé à 13.000 francs, sans préjudice de l'article 27.

Art. 33.

La pension de veuve garantie par l'article 32 est :

1° augmentée de la rente prévue à l'article 3, alinéa 2 et diminuée de la rente théorique établie par le Roi;

2° augmentée d'un montant égal à la différence entre la pension établie, conformément aux articles 25 et 26 et une quotité de la pension garantie par l'article 32. Cette quotité s'obtient en multipliant le montant prévu à l'article 32 par une fraction dont le numérateur exprime le nombre d'années de carrière accomplies par le mari depuis la mise en vigueur de la présente loi et dont le dénominateur est 45.

Art. 34.

Lorsque le mari défunt dont il est question à l'article 28 a été occupé également en qualité d'employé, d'ouvrier mineur, de marin naviguant sous pavillon belge ou d'agent définitif de l'Etat, des provinces, des communes ou de la Société nationale des chemins de fer belges, le montant de la pension de veuve garanti par l'article 32 est multiplié par une fraction dont le numérateur exprime le nombre d'années pendant lesquelles le mari a été occupé conformément à l'article 1er ou à ses arrêtés d'exécution et dont le dénominateur est 45.

Art. 35.

Les pensions garanties par les articles 20 et 32 ne peuvent être cumulées.

La veuve dont il est question à l'article 28 qui a été unie par des mariages successifs à des travailleurs appelés à bénéficier de la présente loi, ne peut obtenir qu'une seule pension de veuve garantie par l'article 32.

gemeenten of de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, worden in aanmerking genomen.

Art. 30.

De Koning bepaalt de dagen van inactiviteit die, tijdens de in artikel 29 bedoelde periode, met arbeidsdagen kunnen worden gelijkgesteld.

Art. 31.

Het bewijs van de in artikel 29 bedoelde tewerkstelling wordt geleverd :

1° wat de jaren vóór 1945 betreft, door alle rechtsmiddelen;

2° van 1 Januari 1945 tot de datum van de inwerkingtreding van deze wet, door documenten waaruit blijkt dat de werknemer met het oog op zijn pensioen bijgedragen heeft;

3° vanaf de inwerkingtreding van deze wet, door de inschrijvingen op de individuele rekening bedoeld in artikel 7.

Art. 32.

De weduwe waarvan sprake in artikel 28 geniet een weduwpensioen waarvan het jaarlijks bedrag vastgesteld is op 13.000 frank onverminderd artikel 27.

Art. 33.

Het bij artikel 32 gewaarborgd weduwpensioen wordt :

1° verhoogd met de rente bedoeld in artikel 3, tweede lid en verminderd met de door de Koning vastgestelde theoretische rente;

2° verhoogd met een bedrag gelijk aan het verschil tussen het overeenkomstig de artikelen 25 en 26 vastgesteld pensioen en een quotiteit van het bij artikel 32 gewaarborgd pensioen. Deze quotiteit wordt verkregen door het bedrag bepaald in artikel 32 te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller het aantal dienstjaren vertegenwoordigt door de man sedert de inwerkingtreding van deze wet verricht, en waarvan de noemer 45 is.

Art. 34.

Wanneer de overleden man, waarvan sprake in artikel 28, ook als bediende, als mijnwerker, als zeeman varende onder Belgische vlag of als lid van het vast personeel van het Rijk, de provinciën, de gemeenten of de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen is tewerkgesteld geweest, wordt het bedrag van het in artikel 32 gewaarborgd weduwpensioen vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller het aantal jaren vertegenwoordigt gedurende welke de man overeenkomstig artikel 1 of de uitvoeringsbesluiten ervan was tewerkgesteld en waarvan de noemer 45 is.

Art. 35.

De bij artikelen 20 en 32 gewaarborgde pensioenen mogen niet samen genoten worden.

De in artikel 28 bedoelde weduwe, die opeenvolgende huwelijken heeft aangegaan met werknemers die voor deze wet in aanmerking komen, kan slechts één in artikel 32 gewaarborgd weduwpensioen bekomen.

SECTION 2.

De l'allocation de veuve.

Art. 36.

La veuve âgée de moins de 60 ans et atteinte d'une incapacité de travail de 66 p. c. ou plus ou ayant au moins deux enfants à charge, peut bénéficier d'une allocation de veuve si son mari décède au moins une année après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 37.

Le montant annuel de l'allocation de veuve est égal à 25 p. c. de la moyenne annuelle des rémunérations visées à l'article 4. Ce montant ne peut être inférieur à un montant équivalent à la rente temporaire calculée d'après les tarifs que le Roi détermine, en se basant sur une cotisation de 5,5 p. c. des rémunérations brutes et fictives du mari sans que soit opérée l'adaptation prévue à l'article 4.

Art. 38.

L'allocation de veuve est supprimée en cas de remariage ou lorsque disparaît une des conditions requises à l'article 36.

Art. 39.

La pension octroyée à une veuve qui a bénéficié d'une allocation de veuve jusqu'à l'âge de 60 ans ne peut être inférieure à ladite allocation.

Art. 40.

L'allocation de veuve est diminuée de toute autre rente, pension, indemnité ou allocation accordée, à titre personnel, à la bénéficiaire, par application d'une disposition légale ou réglementaire.

SECTION 3.

De l'indemnité de réadaptation.

Art. 41.

La veuve qui, au moment du décès de son mari, ne peut bénéficier de la pension ou de l'allocation de veuve, reçoit une indemnité de réadaptation d'un montant égal :

1° à celui d'une annuité de l'allocation de veuve prévue à l'article 37, si elle a 40 ans ou plus au jour du décès de son mari;

2° à la moitié du montant visé au 1° si elle a moins de 40 ans au jour du décès de son mari.

La Roi détermine les conditions d'octroi de cette indemnité qui n'est due qu'une seule fois.

AFDELING 2.

Weduwtoelage.

Art. 36.

De weduwe van minder dan 60 jaar met een arbeidsongeschiktheid van 66 t. h. of meer of met ten minste twee kinderen ten laste, kan een weduwtoelage genieten, zo haar man ten minste één jaar na de inwerkingtreding van deze wet overlijdt.

Art. 37.

Het jaarlijks bedrag van de weduwtoelage is gelijk aan 25 t. h. van het jaarlijks gemiddelde der in artikel 4 bedoelde bezoldigingen. Dit bedrag mag niet lager zijn dan een bedrag gelijkwaardig aan de tijdelijke rente, berekend volgens de door de Koning te bepalen tarieven, op basis van een bijdrage van 5,5 t. h. van de bruto- en fictieve bezoldigingen van de man zonder de in artikel 4 bedoelde aanpassing toe te passen.

Art. 38.

De weduwtoelage wordt ingetrokken bij hertrouwen of wanneer een der in artikel 36 gestelde voorwaarden wegvalt.

Art. 39.

Het pensioen toegekend aan een weduwe die tot de leeftijd van 60 jaar een weduwtoelage ontving, kan niet minder bedragen dan die toelage.

Art. 40.

Van de weduwtoelage worden afgetrokken om het even welke rente, pensioen, vergoeding of toelage aan de gerechtigde te persoonlijke titel toegekend bij toepassing van een wettelijke of reglementaire bepaling.

AFDELING 3.

Wederaanpassingsvergoeding.

Art. 41.

De weduwe die bij het overlijden van haar man geen recht heeft op een weduwpensioen of op een weduwtoelage ontvangt een wederaanpassingsvergoeding gelijk aan:

1° een annuïteit van de weduwtoelage bepaald in artikel 37, indien zij op de dag van het overlijden van haar man, 40 jaar oud is of meer;

2° de helft van het bedrag bedoeld onder 1° indien zij op de dag van het overlijden van haar man, minder dan 40 jaar oud is.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder deze vergoeding, die slechts éénmaal verschuldigd is, wordt toegekend.

CHAPITRE IV.

Du financement.

Art. 42.

Les dépenses résultant de l'application de la présente loi sont couvertes par :

1° la subvention de l'Etat prévue à l'article 48;

2° la part des cotisations des travailleurs et des employeurs prévue à l'article 3, alinéa 1, 2° et alinéa 3, 2°, ainsi qu'à l'article 4, alinéa 1, A, 1° de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, modifiés par les articles 43 et 44 de la présente loi;

3° les cotisations des travailleurs et des employeurs visées à l'article 45 de la présente loi;

4° les cotisations des travailleurs afférentes aux rémunérations fictives visées à l'article 4, 2° et s'il est fait application de l'article 1er, alinéa 4, les cotisations des travailleurs et de leurs employeurs. Le Roi détermine les cas et les modalités d'application de la présente disposition.

Art. 43.

§ 1er. — L'article 3, alinéas 1er à 3 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, modifié par la loi du 27 mars 1951 est remplacé par les dispositions suivantes :

« La cotisation du travailleur comprend :

1° 4,50 p. c. ou 8 p. c. du montant de sa rémunération, selon qu'il s'agit d'un ouvrier ou d'un employé, sans qu'il soit tenu compte, pour le calcul de cette cotisation, de la fraction de rémunération dépassant 5.000 francs par mois;

2° 3,50 p. c. du montant de sa rémunération s'il s'agit d'un ouvrier. Cette part de la cotisation est portée à :

- 3,75 p. c. à partir du 1er janvier 1953;
- 4,— p. c. à partir du 1er janvier 1954;
- 4,25 p. c. à partir du 1er janvier 1955;
- 4,50 p. c. à partir du 1er janvier 1956.

Cette part est destinée à être versée conformément à l'article 4, alinéa 1er, lettre A, 1°.

La cotisation est retenue à chaque paie par l'employeur qui délivre au travailleur un reçu dans la forme et suivant les conditions fixées par le Roi.

La cotisation de l'employeur comprend :

1° 11 p. c. ou 17,25 p. c. du montant de la rémunération du travailleur selon qu'il s'agit d'un ouvrier ou d'un employé, sans qu'il soit tenu compte, pour le calcul de cette cotisation, de la fraction de rémunération dépassant 5.000 francs par mois;

2° 3,50 p. c. du montant de la rémunération de l'ouvrier. Cette part de la cotisation est portée à :

- 3,75 p. c. à partir du 1er janvier 1953;
- 4,— p. c. à partir du 1er janvier 1954;
- 4,25 p. c. à partir du 1er janvier 1955;
- 4,50 p. c. à partir du 1er janvier 1956.

HOOFDSTUK IV.

Financiering.

Art. 42.

De uitgaven voortvloeiend uit de toepassing van deze wet worden gedekt door :

1° de Rijkstoelage bepaald in artikel 48;

2° het gedeelte van de bijdragen van werknemers en werkgevers dat bepaald is in artikel 3, lid 1, 2° en lid 3, 2°, alsmede in artikel 4, lid 1, A, 1° van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de artikelen 43 en 44 van deze wet;

3° de in artikel 45 van deze wet bepaalde werknemers- en werkgeversbijdragen;

4° de werknemersbijdragen, die betrekking hebben op de in artikel 4, 2° bedoelde fictieve bezoldigingen, en in geval van toepassing van artikel 1, lid 4, de bijdragen van de werknemers en van hun werkgever. De Koning bepaalt in welke gevallen en volgens welke modaliteiten deze bepaling wordt toegepast.

Art. 43.

§ 1. — Artikel 3, eerste tot derde lid, van de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de wet van 27 Maart 1951, wordt vervangen door volgende bepalingen :

« De bijdrage van de werknemer omvat :

1° 4,50 t. h. of 8 t. h. van het bedrag van zijn bezoldiging, naargelang het een werkmán of een bediende betreft, zonder dat voor de berekening van deze bijdrage rekening wordt gehouden met het gedeelte der bezoldiging dat 5.000 frank per maand overtreft;

2° 3,50 t. h. van het bedrag van zijn bezoldiging indien het een werkmán betreft. Dit gedeelte van de bijdrage wordt gebracht op :

- 3,75 t. h. vanaf 1 Januari 1953;
- 4,— t. h. vanaf 1 Januari 1954;
- 4,25 t. h. vanaf 1 Januari 1955;
- 4,50 t. h. vanaf 1 Januari 1956.

Dit deel is bestemd om gestort te worden overeenkomstig artikel 4, eerste lid, lettera A, 1°.

De bijdrage wordt bij iedere betaling van het loon afgehouden door de werkgever die aan de werknemer een ontvangstbewijs aflevert in de vorm en volgens de voorwaarden die de Koning bepaalt.

De bijdrage van de werkgever omvat :

1° 11 t. h. of 17,25 t. h. van het bedrag der bezoldiging van de werknemer, naargelang het een werkmán of een bediende betreft, zonder dat voor de berekening van deze bijdrage rekening wordt gehouden met het gedeelte der bezoldiging dat 5.000 frank per maand overtreft;

2° 3,50 t. h. van het bedrag der bezoldiging van de werkmán. Dit deel van de bijdrage wordt gebracht op :

- 3,75 t. h. vanaf 1 Januari 1953;
- 4,— t. h. vanaf 1 Januari 1954;
- 4,25 t. h. vanaf 1 Januari 1955;
- 4,50 t. h. vanaf 1 Januari 1956.

Cette part est destinée à être versée conformément à l'article 4, alinéa 1er, littéra A, 1°.

3° 5 p. c. du montant de la rémunération de l'ouvrier. Cette part de la cotisation est destinée à être versée conformément à l'article 4, alinéa 1er, littéra A, 5°. »

§ 2. — L'article 3, avant-dernier alinéa du même arrêté-loi, est remplacé par la disposition suivante :

« Le Roi peut également, selon les nécessités économiques, modifier par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, la limite de 5.000 francs prévue aux alinéas 1er, 1° et 3, 1°. »

Art. 44.

L'article 4, alinéa 1er littéra A, 1° du même arrêté-loi, est remplacé par la disposition suivante :

« 1° 7 p. c. du montant des salaires à l'Office national des pensions de vieillesse; ce taux est porté respectivement à 7,50 p. c.; 8 p. c.; 8,50 p. c. et 9 p. c. à partir du 1er janvier des années 1953, 1954, 1955 et 1956. »

Art. 45.

La cotisation due par le travailleur appelé à bénéficier des dispositions de la présente loi et auquel le Roi n'a pas encore étendu l'application de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, est égale à 3,50 p. c. du montant de sa rémunération.

Ce taux est porté à :

3,75 p. c. à partir du 1er janvier 1953;
4,— p. c. à partir du 1er janvier 1954;
4,25 p. c. à partir du 1er janvier 1955;
4,50 p. c. à partir du 1er janvier 1956.

Cette cotisation est retenue à chaque paie par l'employeur qui délivre au travailleur un reçu dans la forme et suivant les conditions fixées par le Roi.

La cotisation de l'employeur occupant un travailleur visé à l'alinéa 1er est égale à celle du travailleur.

Ces cotisations sont établies en négligeant les décimes et les centimes lorsqu'ils sont inférieurs ou égaux à 50 centimes et en les arrondissant au franc supérieur lorsqu'ils dépassent 50 centimes.

L'employeur est responsable du paiement de la cotisation du travailleur comme de la sienne propre. Cette cotisation est remise trimestriellement à l'Office national de sécurité sociale qui en verse le produit à l'Office national des pensions de vieillesse.

Art. 46.

Les articles 12 et 12bis de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 précité sont applicables aux employeurs visés à l'article 45.

Art. 47.

L'article 5 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 précité cesse d'être applicable aux bénéficiaires de la présente loi.

Art. 48.

L'Etat verse à l'Office National des pensions de vieillesse une subvention annuelle de 1.200 millions de francs.

Dit deel is bestemd om gestort te worden overeenkomstig artikel 4, eerste lid, littera A, 1°.

3° 5 t. h. van het bedrag der bezoldiging van de werkmán. Dit deel der bijdrage is bestemd om gestort te worden overeenkomstig artikel 4, eerste lid, littera A, 5°. »

§ 2. — Artikel 3, voorlaatste lid, van dezelfde besluitwet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« De Koning kan eveneens, naargelang van de economische noodwendigheden, de in lid, 1° en lid 3, 1° bepaalde grens van 5.000 frank wijzigen bij een in Ministerraad overlegd besluit. »

Art. 44.

Artikel 4, eerste lid, littera A, 1° van dezelfde besluitwet, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« 1° 7 t. h. van het bedrag der lonen aan de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen; dit bedrag wordt onderscheidenlijk op 7,50 t. h., 8 t. h., 8,50 t. h. en 9 t. h. gebracht, vanaf 1 Januari van de jaren 1953, 1954, 1955 en 1956. »

Art. 45.

De bijdrage verschuldigd door de werknemer die voor deze wet in aanmerking komt en op wie de Koning de besluitwet van 28 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders nog niet toepasselijk heeft verklaard, belooft 3,50 t. h. van het bedrag van zijn bezoldiging.

Dit bedrag wordt gebracht op :

3,75 t. h. vanaf 1 Januari 1953;
4,— t. h. vanaf 1 Januari 1954;
4,25 t. h. vanaf 1 Januari 1955;
4,50 t. h. vanaf 1 Januari 1956.

Deze bijdrage wordt bij iedere betaling van het loon afgehouden door de werkgever, die aan de werknemer een ontvangstbewijs aflevert in de vorm en volgens de voorwaarden die de Koning bepaalt.

De bijdrage van de werkgever die een in het eerste lid bedoelde werknemer tewerkstelt, is gelijk aan deze van de werknemer.

Deze bijdragen worden vastgesteld zonder rekening te houden met de decimen en de centiemen, wanneer deze lager zijn dan of gelijk aan 50 centiemen, en naar boven afgerond op de frank wanneer zij 50 centiemen overschrijden.

De werkgever is aansprakelijk voor de betaling van de bijdrage van de werknemer evenals voor die van zijn eigen bijdrage. Deze bijdrage wordt om het kwartaal overgemaakt aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, die de opbrengst ervan bij de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen stort.

Art. 46.

De artikelen 12 en 12bis van de voormelde besluitwet van 28 December 1944 zijn van toepassing op de in artikel 45 bedoelde werkgevers.

Art. 47.

Artikel 5 van voornoemde besluitwet van 28 December 1944 is niet langer van toepassing op de gerechtigden van deze wet.

Art. 48.

De Staat stort aan de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen een jaarlijkse toelage van 1.200 miljoen frank.

A partir du 1er janvier qui suit la date d'entrée en vigueur de la présente loi, cette subvention est augmentée de 40 millions de francs chaque année et pendant 20 ans. Jusqu'en 1983, elle comprend un montant de 675 millions de francs prélevé sur les fonds visés à l'article 61, paragraphe 4, 1° et 2°, des lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, modifiées par la loi du 30 décembre 1950.

CHAPITRE V.

Administration.

Art. 49.

Il est institué auprès du Ministère du Travail et de la Prévoyance sociale un « Office national des pensions de vieillesse ».

Cet office est un établissement public doté de la personnalité civile.

Il a pour objet d'assurer, sous la garantie de l'Etat, l'application de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution et spécialement de fixer le montant des prestations et de le signifier aux bénéficiaires.

L'Office national des pensions de vieillesse est administré par un comité de gestion nommé par le Roi et comprenant :

1° des représentants en nombre égal des organisations interprofessionnelles les plus représentatives de l'ensemble des employeurs et des organisations interprofessionnelles les plus représentatives de l'ensemble des travailleurs, choisis sur des listes doubles, présentées par ces organisations;

2° un président, choisi parmi des personnalités indépendantes des organisations interprofessionnelles précitées.

Un représentant du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale assiste aux séances du comité de gestion; il n'a pas voix délibérative.

Dans les conditions que le Roi détermine, il peut faire porter à l'ordre du jour toutes les questions qu'il juge utile, suspendre toute décision qu'il juge contraire aux lois ou aux règlements, qui blesse l'intérêt général ou qui sort des attributions de l'Office national des pensions de vieillesse; en ce cas, il fait immédiatement rapport au Ministre, qui statue dans les délais fixés par le Roi.

Le représentant du Ministre a également le droit illimité de surveillance et de contrôle sur toutes les opérations de l'Office national des pensions de vieillesse. Il peut en tout temps, prendre connaissance sur place, de la correspondance, des livres, des pièces comptables, des procès-verbaux et de toute écriture de l'Office national des pensions de vieillesse.

Les règles relatives à la présentation et à l'approbation des budgets, à la comptabilité et à la reddition des comptes sont fixées par le Roi, sur proposition du Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale et du Ministre des Finances.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale désigne auprès de l'Office national des pensions de vieillesse un ou plusieurs réviseurs chargés de contrôler les écritures et d'en certifier l'exactitude et la sincérité. Les réviseurs ne peuvent s'immiscer dans la gestion proprement dite. Ils prennent connaissance, sans déplacement, des livres, et documents comptables, de la correspondance, des

Vanaf 1 Januari die volgt op de datum van de inwerking-treding van deze wet, wordt deze toelage elk jaar met 40 miljoen frank verhoogd, en wel gedurende 20 jaar. Tot 1983 bevat zij een bedrag van 675 miljoen frank, afgenomen op de fondsen bedoeld in artikel 61, paragraaf 4, 1° en 2°, van de geordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, gewijzigd bij de wet van 30 December 1950.

HOOFDSTUK V.

Administratie.

Art. 49.

Bij het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt een « Rijksdienst voor ouderdomspensioenen » opgericht.

Deze Rijksdienst is een openbare instelling met rechts-persoonlijkheid.

Hij heeft tot opdracht onder waarborg van de Staat, de toepassing van deze wet en van dezer uitvoerings-besluiten te verzekeren en voornamelijk het bedrag van de uitkeringen te bepalen en het aan de gerechtigden te betekenen.

De Rijksdienst voor ouderdomspensioenen wordt be-heerd door een beheerscomité door de Koning benoemd en samengesteld uit :

1° vertegenwoordigers, in gelijk aantal, der meest re-presentatieve interprofessionele organisaties van de geza-menlijke werkgevers en der meest representatieve inter-professionele organisaties van de gezamenlijke werkne-mers, gekozen op dubbellijsten door deze organisaties voor-gedragen;

2° een voorzitter gekozen onder personaliteiten die bui-ten de voornoemde interprofessionele organisaties staan.

Een vertegenwoordiger van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg woont de vergaderingen van het beheers-comité bij; hij is niet stemgerechtigd.

Hij kan, onder de door de Koning te bepalen voorwaar-den, alle kwesties op de dagorde doen plaatsen die hij nuttig acht, elke beslissing schorsen die hij met de wetten of de reglementen strijdig acht, die het algemeen belang schaadt of de ambtsbevoegdheid van de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen te buiten gaat; in dit geval brengt hij onmiddellijk verslag uit aan de Minister, die binnen de door de Koning vastgestelde termijnen uitspraak doet.

De vertegenwoordiger van de Minister heeft insgelijks een onbeperkt recht van toezicht en van controle over al de verrichtingen van de Rijksdienst voor ouderdomspen-sioenen. Hij kan te allen tijde ter plaatse kennis nemen van de briefwisseling, boeken, comptabiliteitsbescheiden, notulen en van alle geschriften van de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen.

De regelen in verband met de voorlegging en de goed-keuring van de begrotingen, met de comptabiliteit en de aflegging der rekeningen worden door de Koning vast-gesteld op voorstel van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en van de Minister van Financiën.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg duidt bij de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen, één of meer revisoren aan, die gelast zijn op de geschriften controle te oefenen, en ze juist en echt te verklaren. De revisoren mogen zich niet met het eigenlijk beheer inlaten. Zij nemen kennis, zonder verplaatsing, van de boeken en comptabili-teitsbescheiden, de briefwisseling, de notulen en, in het

procès-verbaux et généralement de toutes les écritures et ils vérifient la consistance des biens et des valeurs qui appartiennent à l'Office ou dont celui-ci a l'usage ou la gestion.

Ils adressent mensuellement un rapport au Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale, au Ministre des Finances et au comité de gestion. Ils leur signalent, en outre, sans délai, toute négligence, toute irrégularité, toute infraction et, en général, toute situation susceptible de compromettre les intérêts de l'Office.

L'organisation et le fonctionnement de l'Office national des pensions de vieillesse sont réglés par le Roi.

Art. 50.

L'Office national des pensions de vieillesse est tenu de déposer ses fonds à la Caisse générale d'épargne et de retraite, à l'exception de ceux destinés à couvrir ses frais d'administration qu'il confie à l'Office des chèques postaux.

La Caisse générale d'épargne et de retraite est chargée d'effectuer, au nom et pour compte de l'Office, les opérations financières et techniques de celui-ci et notamment le paiement des prestations prévues par la présente loi, selon les modalités et conditions que le Roi détermine.

CHAPITRE VI.

Sanctions.

Art. 51.

Les dispositions de l'arrêté royal du 31 mai 1933 concernant les déclarations à faire en matière de subventions, indemnités et allocations de toute nature qui sont, en tout ou en partie, à charge de l'Etat, sont applicables aux déclarations à faire, en ce qui concerne les prestations prévues par les chapitres Ier, II et III de la présente loi.

Art. 52.

Tout bénéficiaire de l'une des prestations visées à l'article 3 qui continue à exercer ou reprend une activité professionnelle autre qu'un travail occasionnel, sera privé de la prestation pendant une période d'un mois à six mois, à compter du moment où il satisfait à nouveau à la condition fixée par l'article 8 sans préjudice de la restitution des sommes indûment payées.

En cas de récidive, la durée de la privation de prestation prévue à l'alinéa 1er peut être portée à douze mois.

Les sanctions prévues par le présent article ne peuvent être prononcées lorsqu'il se sera écoulé un délai de deux années, à compter du jour où l'infraction a été commise. Elles ne pourront plus être appliquées lorsqu'il se sera écoulé deux années à compter du jour où elles sont devenues définitives.

Art. 53.

Quiconque aura sciemment fait usage de déclarations fausses ou incomplètes à l'appui de sa demande de prestation sera déchu du droit au bénéfice des prestations prévues par la présente loi, pendant une période d'un mois à six mois.

algemeen, van alle geschriften. Zij zien de omvang na van de goederen en waarden die aan de Rijksdienst toebehoren of waarvan deze het gebruik heeft of waarover hij het beheer voert.

Zij sturen maandelijks een verslag aan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, aan de Minister van Financiën en aan het beheerscomité. Zij wijzen hen daarenboven onverwijld op elk verzuim, elke onregelmatigheid, elke overtreding en, in het algemeen, elke toestand die de belangen van de Rijksdienst in het gedrang kan brengen.

Inrichting en werking van de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen worden door de Koning geregeld.

Art. 50.

De Rijksdienst voor ouderdomspensioenen is er toe gehouden zijn fondsen te deponeren bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, met uitzondering van deze bestemd tot dekking van de beheerskosten, welke hij aan het Bestuur der Postchecks toevertrouwt.

De Algemene Spaar- en Lijfrentekas is gelast in naam en voor rekening van de Rijksdienst, zijn financiële en technische verrichtingen te doen, inzonderheid de uitbetaling van de bij deze wet bedoelde uitkeringen, volgens de door de Koning te bepalen modaliteiten en voorwaarden.

HOOFDSTUK VI.

Sancties.

Art. 51.

Zijn van toepassing op de af te leggen verklaringen wat betreft de uitkeringen bepaald in de hoofdstukken I, II en III van deze wet, de bepalingen van het koninklijk besluit van 31 Mei 1933 betreffende de verklaringen te doen in verband met de tegemoetkomingen, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn.

Art. 52.

Aan iedere gerechtigde op één der in artikel 3 bedoelde uitkeringen, die een andere beroepsbedrijvigheid dan gelegenheidswerk voortzet of hervat, wordt de uitkering ontnomen gedurende een termijn van één maand tot zes maanden, te rekenen van het tijdstip waarop hij opnieuw voldoet aan de voorwaarde in artikel 8 gesteld, zulks onverminderd de teruggave van de ten onrechte uitbetaalde sommen.

Bij herhaling kan de duur der in het eerste lid bepaalde ontneming der uitkering op twaalf maanden worden gebracht.

De sancties bij dit artikel bepaald mogen niet worden uitgesproken na verloop van een termijn van twee jaar, te rekenen van de dag waarop de inbreuk is gepleegd. Zij mogen niet meer worden toegepast na verloop van twee jaar, te rekenen van de dag waarop zij definitief zijn geworden.

Art. 53.

Al wie wetens gebruik heeft gemaakt van valse of onvolledige verklaringen tot staving van zijn aanvraag om uitkering is gedurende een termijn van één maand tot zes maanden vervallen van het recht op de uitkeringen bij deze wet voorzien.

CHAPITRE VII.

Juridictions contentieuses.

Art. 54.

Le Roi institue des juridictions contentieuses chargées de juger les contestations qui ont pour objet des droits résultant des chapitres Ier, II et III de la présente loi et d'appliquer à la requête de l'Office national des pensions de vieillesse les sanctions prévues par les articles 52 et 53.

Le Roi règle l'organisation et le fonctionnement de ces juridictions et détermine la procédure à suivre devant elles. L'arrêté royal pris en exécution du présent article prévoit l'existence de juridictions de première instance et d'appel, une procédure contradictoire, la publicité des audiences, l'obligation pour les juridictions de motiver leurs décisions, le renvoi, en cas d'annulation par le Conseil d'Etat, à une autre juridiction statuant en dernier ressort, ou, s'il n'en existe qu'une, à cette juridiction autrement composée.

CHAPITRE VIII.

De la fusion de certains organismes.

Art. 55.

La Caisse nationale des majorations de rentes de vieillesse et de veuve et des allocations d'orphelins ainsi que le Fonds des veuves et des orphelins sont fusionnés avec l'Office national des pensions de vieillesse. Ce dernier recueille leurs attributions, leur actif et leur passif et succède à leurs droits et obligations.

CHAPITRE IX.

Dispositions finales.

Art. 56.

Ne sont plus applicables aux bénéficiaires de la présente loi :

1° les lois coordonnées relatives à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, modifiées par les arrêtés-lois des 8 janvier et 25 février 1947 et par les lois des 1er juillet 1948, 30 décembre 1950, et 13 juillet 1951, à l'exception des articles 11 à 20;

2° l'arrêté du Régent du 10 mai 1948, modifiant et coordonnant les arrêtés du Régent des 16 septembre 1946 et 21 mai 1947, relatifs aux compléments de pension de vieillesse, modifié par les arrêtés du Régent des 29 mars, 23 avril et 9 décembre 1949 et par l'arrêté royal du 27 novembre 1951.

Art. 57.

Les personnes qui, à la date d'entrée en vigueur de la présente loi, jouissent de prestations d'un montant supérieur à celui auquel elles peuvent prétendre en application de cette loi, continuent à bénéficier de ces seules prestations.

HOOFDSTUK VII.

Rechtscolleges voor betwiste zaken.

Art. 54.

De Koning stelt rechtscolleges voor betwiste zaken in, die tot taak hebben uitspraak te doen in geschillen omtrent rechten voortvloeiend uit de hoofdstukken I, II en III van deze wet en op verzoek van de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen de in de artikelen 52 en 53 bepaalde sancties toe te passen.

De Koning regelt de inrichting en de werking van deze rechtscolleges en bepaalt de voor hen te volgen rechtspleging. Het Koninklijk besluit ter uitvoering van dit artikel genomen voorziet het bestaan van rechtscolleges van eerste aanleg en van beroep, een rechtspleging op tegenspraak, de openbaarheid der terechtzittingen, de verplichtingen voor de rechtscolleges hun beslissingen te motiveren, de verwijzing, in geval van vernietiging door de Raad van State, naar een ander rechtscollege dat in laatste aanleg uitspraak doet of, indien er slechts één bestaat, naar dit rechtscollege op een andere wijze samengesteld.

HOOFDSTUK VIII.

De versmelting van sommige organismen.

Art. 55.

De Nationale Kas voor de ouderdoms- en weduwrenteslagen en de wezentoelagen worden met de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen versmolten. Deze laatste neemt hun bevoegdheden, hun actief en passief over en volgt hen in hun rechten en verplichtingen op.

HOOFDSTUK IX.

Slotbepalingen.

Art. 56.

Op de gerechtigden van deze wet zijn niet langer van toepassing :

1° de geordende wetten betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, gewijzigd bij de besluitwetten van 8 Januari en 25 Februari 1947 en bij de wetten van 1 Juli 1948, 30 December 1950 en 13 Juli 1951, met uitzondering van de artikelen 11 tot 20;

2° het besluit van de Regent van 10 Mei 1948, tot wijziging en ordening van de besluiten van de Regent van 16 September 1946 en 21 Mei 1947, betreffende de aanvullende ouderdoms- en overlevingspensioenen, gewijzigd bij de besluiten van de Regent van 29 Maart, 23 April en 9 December 1949 en bij koninklijk besluit van 27 November 1951.

Art. 57.

De personen, die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet, uitkeringen genieten welke hoger zijn dan die waarop zij bij toepassing dezer wet recht hebben, behouden alleen die uitkeringen.

Les personnes qui ne se trouvent pas dans les conditions requises pour obtenir la pension de vieillesse ou de veuve prévue par la présente loi, conservent les avantages qu'elles ont acquis par application des dispositions légales et réglementaires visées à l'article 56.

Art. 58.

En cas de décès du bénéficiaire d'une prestation prévue par la présente loi, les arrérages échus et non payés ne sont versés qu'aux personnes physiques et dans l'ordre repris ci-après :

1° au conjoint avec lequel le bénéficiaire habitait au moment de son décès;

2° aux enfants avec qui le bénéficiaire vivait au moment de son décès;

3° à toute personne avec qui le bénéficiaire vivait au moment de son décès;

4° à la personne qui est intervenue dans les frais d'hospitalisation;

5° à la personne qui a acquitté les frais de funérailles, à concurrence du montant de ces frais.

Le Roi détermine les formalités à remplir pour l'obtention des dits arrérages ainsi que le délai dans lequel la demande doit être introduite.

Art. 59.

Le Roi détermine la quotité de la pension que les commissions d'assistance publique peuvent exiger de leurs hospitalisés comme part d'intervention dans les frais d'hospitalisation.

Art. 60.

Le Roi prend toutes les mesures complémentaires nécessaires pour assurer l'exécution des dispositions de la présente loi.

Art. 61.

La présente loi entre en vigueur le premier jour du trimestre civil postérieur à sa publication au *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 25 février 1952.

De personen, die niet voldoen aan de vereisten om het bij deze wet voorziene ouderdoms- of weduwpensioen te bekomen, behouden de uitkeringen welke zij hebben verkregen bij toepassing van de in artikel 56 bedoelde wettelijke en reglementaire bepalingen.

Art. 58.

In geval van overlijden van de gerechtigde op een uitkering bepaald bij deze wet worden de vervallen en niet-betaalde termijnen slechts aan natuurlijke personen en wel in de hierna voorkomende orde, betaald :

1° aan de echtgenoot met wie de gerechtigde bij zijn overlijden samenwoonde;

2° aan de kinderen met wie de gerechtigde bij zijn overlijden samenleefde;

3° aan iedere persoon met wie de gerechtigde bij zijn overlijden samenleefde;

4° aan de persoon die bijgedragen heeft in de onderhoudskosten in een verplegingsgesticht;

5° aan de persoon die de begrafeniskosten heeft betaald, tot het beloop van die kosten.

De Koning bepaalt de formaliteiten te vervullen tot het bekomen van de termijnen en het tijdsbestek waarin de aanvraag moet ingediend worden.

Art. 59.

De Koning bepaalt het deel van het pensioen dat de commissies van openbare onderstand mogen eisen van hun verpleegden als bijdrage in de verplegingskosten.

Art. 60.

De Koning neemt alle bijkomende maatregelen nodig om in de uitvoering van de bepalingen dezer wet te voorzien.

Art. 61.

Deze wet treedt in werking de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op de bekendmaking er van in het *Belgisch Staatsblad*.

Gegeven te Brussel, 25 Februari 1952.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

G. VAN DEN DAELE.